

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 17. decembra 2015 *

„Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Poljski trg telekomunikacij — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 102 PDEU — Pogoji, ki jih je naložil prvotni operater za dovolitev odplačnega dostopa novih operaterjev do omrežja in veleprodajnih storitev širokopasovnega dostopa — Legitimen interes za ugotovitev kršitve — Globe — Obveznost obrazložitve — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sorazmernost — Neomejena pristojnost — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006“

V zadevi T-486/11,

Orange Polska S.A., nekdanja Telekomunikacija Polska S.A., s sedežem v Varšavi (Poljska), ki so jo najprej zastopali M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, odvetniki, A. Howard, barrister, in C. Vajda, QC, nato M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard in D. Beard, QC,

tožeča stranka,

ob sodelovanju

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, ki jo je najprej zastopal P. Rosiak, nato K. Karasiewicz, odvetnika,

intervenientka,

proti

Evropski komisiji, ki so jo najprej zastopali B. Gencarelli, K. Mojzesowicz in G. Koleva, nato K. Mojzesowicz, G. Koleva in M. Malferrari in na koncu G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier in J. Szczodrowski, agenti,

tožena stranka,

ob sodelovanju

European Competitive Telecommunications Association, ki sta jo najprej zastopala P. Alexiadis in J. MacKenzie, nato J. MacKenzie, solicitors,

intervenientka,

zaradi, na eni strani, predloga za razglasitev celotne ali delne ničnosti Sklepa Komisije C(2011) 4378 final z dne 22. junija 2011 o postopku na podlagi člena 102 PDEU (Zadeva COMP/39.525 – Telekomunikacija Poljska), in, na drugi strani, predloga za zmanjšanje globe, ki jo je naložila Komisija v členu 2 tega sklepa,

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi D. Gracias, predsednik, M. Kančeva (poročevalka), sodnica, in C. Wetter, sodnik,

sodni tajnik: L. Grzegorzcyk, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. junija 2015

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Orange Polska S.A., je telekomunikacijsko podjetje, ki je nastalo potem, ko je podjetje Telekomunikacja Polska S.A. (v nadaljevanju: TP) 7. novembra 2013 prevzelo dve družbi, in sicer Orange Polska sp. z o.o. in Polska Telefonía Komórkowa sp. z o.o. (v nadaljevanju: PTK). Tožeča stranka je torej pravna naslednica telekomunikacijskega podjetja TP, ki je nastalo leta 1991 po privatizaciji nekdanjega državnega monopola Poczta Polska, Telegraf i Telefon.
- 2 Evropska komisija je 22. junija 2011 sprejela Sklep C(2011) 4378 final o postopku na podlagi člena 102 PDEU (Zadeva COMP/39.525 – Telekomunikacja Polska) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), ki je naslovljen na podjetje TP.

1. Tehnološki, regulativni in dejanski okvir izpodbijanega sklepa

- 3 Izpodbijani sklep se nanaša na izvajanje veleprodajnih storitev širokopasovnega internetnega dostopa z razvezanim dostopom do krajevne zanke na Poljskem v letih med 2005 in 2009.
- 4 Krajevna zanka je fizični vod posukanih kovinskih parov v fiksnem javnem telefonskem omrežju, ki povezuje omrežno priključno točko v naročnikovih objektih z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo fiksnega javnega telefonskega omrežja.
- 5 Razvezani dostop do krajevne zanke novim ponudnikom – običajno poimenovanim „alternativni operaterji“ (v nadaljevanju: AO) v nasprotju s prvotnimi operaterji telekomunikacijskih omrežij – omogoča uporabo že obstoječe telekomunikacijske infrastrukture, ki pripada tem prvotnim operaterjem, da bi lahko ponujali različne storitve končnim uporabnikom v konkurenci s prvotnimi operaterji. Razvezani dostop do krajevne zanke je bil razvit in urejen v okviru liberalizacije telekomunikacijskega sektorja. Glavni razlog za ta razvoj je bilo dejstvo, da ni bilo ekonomsko vzdržno, da bi AO zgradili telekomunikacijsko infrastrukturo, ki bi bila z vidika tehnološkega delovanja in geografskega obsega primerljiva z infrastrukturo prvotnih operaterjev.
- 6 Razvezani dostop do krajevne zanke v Evropski uniji je bil uveden v skladu s pristopom, poimenovanim „naložbena lestvica“. V skladu s tem pristopom AO za pristop k omrežju prvotnega operaterja najprej izberejo najcenejše tehnične rešitve, kot je medoperatorski zakup vodov prvotnega operaterja. V nadaljevanju AO po pridobitvi strank preidejo na rešitve, ki zahtevajo več naložb v izgradnjo delov lastnega omrežja, ki je priključeno na omrežje prvotnega operaterja. Čeprav so te zadnje rešitve dražje, AO dajejo večjo avtonomijo do prvotnega operaterja in omogočijo ponujanje bolj kompleksnih in raznolikih storitev naročnikom.

- 7 Med različnimi telekomunikacijskimi storitvami, ki se lahko ponujajo končnim uporabnikom preko krajevne zanke, spada širokopasovni prenos podatkov za fiksni dostop do interneta in za večpredstavnostne aplikacije, ki temeljijo na tehnologiji digitalnih naročniških vodov (Digital Subscriber Line ali DSL).
- 8 Fiksni širokopasovni internetni dostop se lahko ponuja tudi na podlagi drugih tehnologij, ki uporabljajo druge infrastrukture, na primer nove zanke z zelo zmogljivimi optičnimi kabli, infrastrukture za kabelsko televizijo (tehnologija kabelskega modema) ali omrežja LAN Ethernet, katerih prostorski domet se lahko poveča z uporabo tehnologij WLAN, ki omogočajo prenos podatkov po radijskih valovih (Wireless-Fidelity ali Wi-Fi). Vendar je obseg teh infrastruktur na splošno omejen, njihov razvoj pa zahteva velike naložbe.
- 9 Uporaba že obstoječe infrastrukture, ki pokriva zelo velika geografska območja, tako pojasnjuje, zakaj je tehnologija DSL tako popularna v primerjavi z alternativnimi tehnologijami. Na Poljskem je med letoma 2005 in 2010 delež tehnologije DSL na trgu tehnologij, ki omogočajo fiksni širokopasovni internetni dostop, vedno presegal 50 %, čeprav je postopno padel (iz 62 % na nad 50 %).
- 10 AO, ki želijo končnim uporabnikom ponuditi storitve širokopasovnega internetnega dostopa na podlagi tehnologije DSL, lahko pri prvotnem operaterju omrežja pridobijo veleprodajne proizvode širokopasovnega dostopa. Na poljskem trgu sta med obdobjem, ki je zajeto z izpodbijanym sklepom, obstajala dva veleprodajna proizvoda širokopasovnega dostopa, in sicer, na eni strani razvezani dostop do krajevne zanke v pravem pomenu besede (Local Loop Unbundling, v nadaljevanju: dostop LLU) in na drugi dostop, poimenovan „širokopasovni dostop“ (Bitstream Access, v nadaljevanju: dostop BSA).
- 11 Dostop LLU se od dostopa BSA razen po tehnoloških značilnostih razlikuje v dveh bistvenih elementih. Prvič, dostop LLU od AO zahteva izgradnjo delov lastnega omrežja za namene pridobitve fizičnega dostopa do infrastrukture omrežja prvotnega operaterja. Zato od AO zahteva obsežnejše naložbe. Drugič, AO zagotavlja večje obvladovanje parametrov storitev, ki jih ponujajo maloprodajnim strankam, in možnost, da tem ponudijo storitve internetnega dostopa in storitve govorne komunikacije. Dostop BSA je sicer cenejši, vendar za AO pomeni več tehnoloških omejitev.
- 12 Dostop do omrežja prvotnega operaterja, najsi gre za dostop BSA ali dostop LLU, je postopek, ki poteka v več fazah. Mogoče je razlikovati med tremi glavnimi fazami dostopa do omrežja. Na prvem mestu AO s prvotnim operaterjem sklenejo sporazume o pogojih dostopa do njegovega omrežja. Na drugem mestu se AO priključijo na omrežje prvotnega operaterja. Na tretjem mestu AO zahtevajo aktivacijo naročniških vodov. Vsaka od teh faz dostopa je razdeljena na več podfaz, ki so med drugim odvisne od tehnoloških rešitev, ki se uporabijo za dostop BSA in dostop LLU. Med temi tremi fazami lahko AO od prvotnega operaterja zahtevajo, naj jim posreduje splošne informacije o svojem omrežju.
- 13 Razvezani dostop do krajevne zanke je urejen na ravni Unije zlasti z Uredbo (ES) št. 2887/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o razvezanem dostopu do krajevne zanke (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 83) in z Direktivo Evropskega parlamenta in sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349). Določbe teh aktov so se na Poljskem začele izvajati že pred njenim pristopom k Uniji, in sicer z zaporednimi spremembami ustawa Prawo telekomunikacyjnej (zakon o telekomunikacijah).
- 14 Ta regulativni okvir v bistvu obvezuje operaterja, ki ga nacionalni regulativni organ opredeli kot operaterja s pomembno tržno močjo, običajno je to prvotni operater, da AO zagotovi razvezani dostop do svoje krajevne zanke in pripadajočih storitev pod preglednimi, pravičnimi in nediskriminatornimi pogoji, ki so vsaj enakovredni pogojem, določenim v referenčni ponudbi. Referenčna ponudba se sprejme v okviru upravnega postopka, ki poteka pred nacionalnim regulativnim organom. Operater s pomembno tržno močjo pripravi osnutek referenčne ponudbe in ga predloži temu organu

v odobritev. Nato o osnutku referenčne ponudbe potekajo posvetovanja z udeleženci na trgu. Nacionalni regulativni organ lahko zahteva spremembe osnutka referenčne ponudbe in po koncu posvetovanja sprejme odločbo o izvajanju dokončne referenčne ponudbe.

- 15 Nacionalni regulativni organ poleg vloge, ki jo ima v postopku opredelitve operaterja s pomembno tržno močjo in v postopku sprejetja referenčne ponudbe, izvaja še druge pristojnosti. Zlasti ukrepa na lastno pobudo ali na predlog zainteresiranega operaterja, da bi zagotovil nediskriminacijo, pošteno konkurenco in gospodarsko učinkovitost na trgu, in sprejema zavezujoče odločbe za razreševanje sporov med operaterjem s pomembno tržno močjo in AO.
- 16 Na Poljskem je nacionalni regulativni organ, in sicer predsednik Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty (urad za telekomunikacije in pošto), ki je bil s 16. januarjem 2006 nadomeščen s predsednikom Urząd Komunikacji Elektronicznej (urad za elektronske komunikacije, v nadaljevanju ob sklicevanjih na nacionalni regulatorni organ: UKE), ugotovil, da ima podjetje TP pomembno moč na veleprodajnem trgu širokopasovnega dostopa. Podjetje TP je moralo zato zagotoviti AO transparenten in nediskriminatoren dostop do svojega širokopasovnega omrežja in predložiti referenčni ponudbi, ki se uporabljata za storitve dostopa BSA in storitve dostopa LLU. Po posvetovanju z zainteresiranimi strankami je bilo izvajanje teh ponudb zagotovljeno z odločbami nacionalnega regulatornega organa. Prva referenčna ponudba o dostopu LLU je bila sprejeta 28. februarja 2005, prva referenčna ponudba o storitvah dostopa BSA (v nadaljevanju: referenčna ponudba BSA) pa 10. maja 2006. Ti ponudbi sta bili nato večkrat spremenjeni z zaporednimi odločbami UKE.
- 17 Nacionalni regulatorni organ je od leta 2005 sprejel več ukrepov za odpravo neizpolnjevanja regulativnih obveznosti podjetja TP, tudi tako, da mu je naložil globe. UKE je leta 2009 začel postopek, ki bi moral pripeljati do funkcionalne ločitve podjetja TP. Da bi se podjetje TP izognilo tej funkcionalni ločitvi, je 22. oktobra 2009 z UKE podpisalo protokol o sporazumu (v nadaljevanju: sporazum z UKE), na podlagi katerega se je prostovoljno zavezalo, najprej, da bo spoštovalo regulativne obveznosti, da bo z AO sklenilo sporazume o pogojih za dostop pod pogoji, ki bodo v skladu z upoštevnima referenčnima ponodbama, in da bo spoštovalo načelo prepovedi diskriminacije AO. Poleg tega se je zavezalo, da bo uvedlo sistem napovedovanja za naročila AO, odprlo dostop do svojih aplikacij, tako da bodo AO lahko pridobili potrebne splošne informacije, in da bo ustavilo sodne postopke zoper odločbe UKE o izvajanju referenčnih ponudb ali spremembi sporazumov o pogojih dostopa, ki jih je sklenilo z AO. Nazadnje se je podjetje TP zavezalo k izvedbi naložb za modernizacijo svojega širokopasovnega omrežja, tako da bo na voljo vsaj 1.200.000 novih širokopasovnih vodov.

2. Upravni postopek

- 18 Komisija je med 23. in 26. septembrom 2008 v sodelovanju s poljskim uradom za varstvo konkurence, opravila preglede v prostorih podjetja TP v Varšavi (Poljska) na podlagi člena 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).
- 19 Komisija je 17. aprila 2009 odločila, da glede podjetja TP začne postopek v smislu člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).
- 20 Komisija je 26. februarja 2010 sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, na katero je podjetje TP odgovorilo 2. junija 2010. Na zahtevo podjetja TP je bilo 10. septembra 2010 organizirano zaslišanje.

21 Komisija je 28. januarja 2011 podjetju TP poslala dopis, v katerem ga je opozorila na številne dokaze v zvezi s podanimi ugotovitvami kršitev, za katere je navedla, da bi jih lahko uporabila v morebitnem končnem sklepu (v nadaljevanju: dopis o dejstvih). Podjetje TP je z dopisom z dne 7. marca 2011 odgovorilo na ta dopis.

3. Izpodbijani sklep

22 Komisija je 22. junija 2011 sprejela izpodbijani sklep, ki je bil podjetju TP vročen 24. junija 2011. Povzetek tega sklepa je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 9. novembra 2011 (UL C 324, str. 7).

23 Komisija je v izpodbijanem sklepu opredelila tri zadevne trge proizvodov, in sicer:

- veleprodajni trg širokopasovnega dostopa (veleprodajni trg dostopa BSA);
- veleprodajni trg (fizičnega) dostopa do omrežne infrastrukture (vključno s sodostopom ali povsem razvezanim dostopom) na fiksni lokaciji (veleprodajni trg dostopa LLU);
- množični maloprodajni trg, ki je podrejeni trg za standardne širokopasovne proizvode, ki jih telekomunikacijski operaterji na fiksni lokaciji ponujajo svojim končnim uporabnikom, in sicer prek DSL, kableskega modema, LAN/WLAN in drugih tehnologij, pri čemer izključuje mobilne širokopasovne storitve (točke od 581 do 625 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

24 Upoštevni geografski trg je v skladu z izpodbijanim sklepom zajemal celotno ozemlje Poljske (točka 626 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

25 Komisija je ugotovila, da je bilo podjetje TP edini veleprodajni ponudnik širokopasovnega dostopa BSA in LLU na Poljskem. V zvezi z maloprodajnim trgom je Komisija ugotovila, da je imelo podjetje TP na njem prevladujoči položaj, ker so bili z vidika prihodkov njegovi tržni deleži med 46 % in 57 %, glede na število vodov pa med 40 % in 58 % (točke 669, 672 in 904 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

26 Komisija je menila, da je podjetje TP zlorabljal svoj prevladujoči položaj na poljskem veleprodajnem trgu dostopa BSA in na poljskem veleprodajnem trgu dostopa LLU, tako da je zavračalo dostop do svojega omrežja ter dobavo veleprodajnih proizvodov BSA in LLU (točka 803 obrazložitve in člen 1 izpodbijanega sklepa). Namen te zlorabe na veleprodajnem trgu je bil zaščititi položaj podjetja TP na maloprodajnem trgu (točki 710 in 865 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

27 Komisija je menila, da je podjetje TP razvilo strategijo, na obstoj katere kažejo različni interni dokumenti podjetja TP, za omejevanje konkurence na vseh stopnjah postopka za pridobitev dostopa do njegovega omrežja (točke od 707 do 711 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

28 Komisija je pojasnila, da se je podjetje za izvajanje te strategije poslužilo kompleksnega ravnanja, ki je bilo sestavljeno iz teh petih elementov:

- predlaganje nerazumnih pogojev AO v sporazumih o dostopu do proizvodov BSA in LLU, torej izključitev ali sprememba pogodbenih pogojev in podaljševanje rokov v škodo AO (točke od 165 do 295 in od 714 do 721 obrazložitve izpodbijanega sklepa);
- zavračevanje pogajanj o sporazumih o dostopu do proizvodov BSA in LLU (točke od 269 do 374 in od 722 do 747 obrazložitve izpodbijanega sklepa);
- omejevanje dostopa do svojega omrežja (točke od 375 do 443 in od 748 do 762 obrazložitve izpodbijanega sklepa);

- omejevanje dostopa do naročniških vodov (točke od 444 do 510 in od 763 do 782 obrazložitve izpodbijanega sklepa);
 - zavračanje zagotavljanja točnih in zanesljivih splošnih informacij, ki so AO nujno potrebne za sprejemanje odločitev na področju dostopa (točke od 511 do 565 in od 783 do 792 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 29 Komisija je poudarila, da so imela zgoraj navedena ravnanja podjetja TP kumulativni učinek na AO, ki so se srečevali z ovirami na vsaki stopnji postopka za pridobitev dostopa do veleprodajnih proizvodov podjetja TP. Navedla je, da se sicer vsaka od teh ovir posebej morda ne zdi zelo moteča, vendar obravnavane skupaj tvorijo zlorabo, katere namen je bil AO zapreti dostop do veleprodajnega trga širokopasovnega dostopa (točka 713 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 30 Komisija je ugotovila, da je podjetje TP izvajalo enotno in nadaljevano kršitev člena 102 PDEU. Menila je, da se je kršitev pričela 3. avgusta 2005, ko so se začela prva pogajanja med podjetjem TP in AO glede dostopa do omrežja podjetja TP na podlagi referenčne ponudbe v zvezi z dostopom LLU, in je trajala najmanj do 22. oktobra 2009, ko je bil po začetku postopka Komisije podpisan sporazum z UKE (člen 1 in točka 909 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v nadaljevanju, v zvezi s tem obdobjem: obdobje kršitve).
- 31 Komisija je podjetje TP za to kršitev člena 102 PDEU kaznovala z globo, ki jo je izračunala v skladu s pravili v Smernicah o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice iz leta 2006).
- 32 Komisija je najprej določila osnovni znesek globe kot 10 % povprečne vrednosti prodaje, ki jo je ustvarilo podjetje TP na zadevnih trgih, nato pa je tako dobljen znesek pomnožila s faktorjem 4,2, ki ustreza trajanju kršitve, določenem na 4 leta in dva meseca. Osnovni znesek je na podlagi tega izračuna znašal 136.000.000 EUR (točke od 898 do 912 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 33 V nadaljevanju je Komisija odločila, da osnovnega zneska globe ne bo prilagodila na podlagi obteževalnih ali olajševalnih okoliščin. Zlasti kot olajševalno okoliščino ni upoštevala elementov, ki jih je navedlo podjetje TP v dopisu z dne 7. marca 2011, s katerim je odgovorilo na dopis o dejstvih (točke od 914 do 916 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 34 Nazadnje je Komisija potrdila, da so bile glede ravnanja podjetja TP, ki je predmet izpodbijanega sklepa, izdane tudi odločbe UKE, s katerimi je ta urad podjetju TP naložil globe za kršitev regulativnih obveznosti. Komisija je zaradi upoštevanja teh glob njihov znesek odštela od osnovnega zneska globe in je končni znesek te globe določila na 127.554.194 EUR.

Postopek in predlogi strank

- 35 Tožeča stranka je 2. septembra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega Sodišča vložila to tožbo.
- 36 Družba Netia S.A. je 23. decembra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 37 Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (v nadaljevanju: PIIT) je 28. decembra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom tožeče stranke.
- 38 Komisija je 13. januarja 2012 vložila odgovor na tožbo.
- 39 Tožeča stranka je v dopisu z dne 10. februarja 2012 predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov tožbe in njenih prilog v razmerju do družbe Netia in PIIT.

- 40 Tožeča stranka je v dopisu z dne 9. marca 2012 predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov prilog k odgovoru na tožbo v razmerju do družbe Netia in PIIT.
- 41 Tožeča stranka je v dopisu z dne 4. aprila 2012 predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov replike v razmerju do družbe Netia in PIIT.
- 42 Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 29. junija 2012 dovolil intervencijo družbi Netia.
- 43 Družba Netia je 21. septembra 2012 vložila intervencijsko vlogo.
- 44 Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 7. novembra 2012 dovolil intervencijo PIIT.
- 45 Tožeča stranka je v dopisu z dne 17. decembra 2012 predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov prilog k dupliki v razmerju do družbe Netia in PIIT. Tožeča stranka je v dopisu z istega dne predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov prilog k intervencijski vlogi družbe Netia v razmerju do PIIT.
- 46 European Competitive Telecommunications Association (v nadaljevanju: ECTA) je 24. januarja 2013 v sodnem tajništvu vložilo predlog za intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 47 PIIT je 1. februarja 2013 vložila intervencijsko vlogo. Tožeča stranka ni predlagala zaupne obravnave delov te vloge.
- 48 Tožeča stranka je v dopisu z dne 15. februarja ugovarjala intervenciji ECTA.
- 49 Komisija je z dopisom z dne 17. marca 2013 predložila stališča glede intervencijske vloge PIIT.
- 50 Tožeča stranka je z dopisom z dne 19. marca 2013 predložila stališča glede intervencijske vloge družbe Netia. Komisija glede te intervencijske vloge ni predložila stališč.
- 51 Tožeča stranka je z dopisom z dne 14. aprila 2013 predložila stališča glede intervencijske vloge PIIT.
- 52 Tožeča stranka je v dopisu z dne 29. maja 2013 predlagala zaupno obravnavo nekaterih delov prilog k svojim stališčem glede intervencijske vloge družbe Netia v razmerju do družbe Netia in PIIT.
- 53 Glede predlogov tožeče stranke za zaupno obravnavo ni bil podan noben ugovor.
- 54 S sklepom predsednika prvega senata Splošnega sodišča z dne 3. septembra 2013 je bila ECTI v tej zadevi dovoljena intervencija v podporo predlogom Komisije, pri čemer je bila ta intervencija omejena na predstavitev stališč v ustnem postopku na podlagi člena 116(6) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991.
- 55 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bila sodnica poročevalka razporejena v osmi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 56 Družba Netia je z dopisom z dne 5. novembra 2014 umaknila svojo intervencijo.
- 57 Komisija je z dopisom z dne 17. decembra 2014 predložila stališča glede umika intervencije družbe Netia.
- 58 Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 26. januarja 2015 odredil izbris intervencije družbe Netia iz registra in odločil, da ta družba nosi svoje stroške.

- 59 Splošno sodišče (osmi senat) je na podlagi poročila sodnice poročevalke odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva stranke pozvalo, naj odgovorijo na pisna vprašanja. Stranke so v določenem roku izpolnile to zahtevo.
- 60 Stranke so na obravnavi 26. junija 2015 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 61 Tožeča stranka ob podpori PIIT Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- primarno, izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen;
 - podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa v celoti razglasi za ničen;
 - še bolj podredno, zmanjša globo, ki je bila naložena v členu 2 izpodbijanega sklepa;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 62 Komisija ob podpori ECTA Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. Obseg spora

- 63 Tožeča stranka s prvim in drugim sklopom predlogov primarno predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa v celoti, podredno pa razglasitev ničnosti njegovega člena 2. Tožeča stranka s tretjim sklopom predlogov Splošnemu sodišču še bolj podredno predlaga, naj spremeni globo. Zato je treba zaporedno preizkusiti predloge za razglasitev ničnosti in predloge za spremembo globe.
- 64 Vendar je treba najprej poudariti, da tožeča stranka v utemeljitev predlogov za spremembo navaja dva tožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na napačno uporabo prava in napačno presojo glede izračuna osnovnega zneska globe, drugi pa na napačno uporabo prava in napačno presojo olajševalnih okoliščin ter na njihovo neupoštevanje. Ugotoviti pa je treba, da sta ta tožbena razloga namenjena sankcioniranju nespoštovanja pravnega pravila in torej v primeru, da bo ugotovljena njuna utemeljenost, lahko pripeljeta do razglasitve delne ničnosti izpodbijanega sklepa. Spadata torej pod nadzor sodišča Unije nad zakonitostjo in torej ne pod njegovo neomejeno sodno pristojnost.
- 65 Opozoriti je namreč treba, da neomejena pristojnost, ki jo na podlagi člena 261 PDEU Splošnemu sodišču podeljuje člen 31 Uredbe št. 1/2003, temu sodišču omogoča, da poleg nadzora zakonitosti sankcije, na podlagi katerega je mogoče le zavrniti ničnostno tožbo ali razglasiti ničnost izpodbijanega akta, nadomesti presojo Komisije s svojo in posledično izpodbijani akt ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin spremeni, tudi če ga ne razglasi za ničen, zlasti s tem, da spremeni naloženo globo, kadar presoja o vprašanju zneska globe (glej v tem smislu sodbe z dne 8. februarja 2007, *Groupe Danone/Komisija*, C-3/06 P, ZOdl., EU:C:2007:88, točki 61 in 62; z dne 3. septembra 2009, *Prym in Prym Consumer/Komisija*, C-534/07 P, ZOdl., EU:C:2009:505, točka 86, in z dne 5. oktobra 2011, *Romana Tabacchi/Komisija*, T-11/06, ZOdl., EU:T:2011:560, točka 265).

- 66 Iz sodne prakse tudi izhaja, da tožba, v kateri se sodišču Unije predlaga izvrševanje neomejene pristojnosti glede odločbe, ki nalaga kazen, pri čemer je ta pristojnost podeljena s členom 261 PDEU, izvaja pa se v okviru člena 263 PDEU, nujno obsega ali vsebuje predlog za razglasitev ničnosti te odločbe, ali v celoti ali deloma (glej v tem smislu sklep z dne 9. novembra 2004, FNICGV/Komisija, T-252/03, ZOdl., EU:T:2004:326, točka 25).
- 67 Torej mora sodišče Unije šele potem, ko preizkusi zakonitost predložene odločbe glede na tožbene razloge, ki so navedeni pred njim, in na razloge, ki jih po potrebi obravnava po uradni dolžnosti, in če navedene odločbe ne razglasi za nično v celoti, izvrševati neomejeno pristojnost, da po eni strani določi posledice svoje odločitve, ki se nanaša na zakonitost prav te odločbe, in da po drugi pri tem upošteva elemente, ki so mu bili dani v preizkus (glej v tem smislu sodbi z dne 8. decembra 2011, KME Germany in drugi/Komisija, C-389/10 P, ZOdl., EU:C:2011:816, točka 131, in z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, ZOdl., EU:C:2014:2062, točka 213) določi, ali je potrebno, da na dan, ko sprejme odločitev (sodbe z dne 11. julija 2014, Esso in drugi/Komisija, T-540/08, ZOdl., EU:T:2014:630, točka 133; Sasol in drugi/Komisija, T-541/08, ZOdl., EU:T:2014:628, točka 438, in RWE in RWE Dea/Komisija, T 543/08, ZOdl., EU:T:2014:627, točka 257), s svojo presojo nadomesti presojo Komisije, tako da prilagodi globo.
- 68 Zato bosta tožbena razloga, s katerima tožeča stranka utemeljuje predloge za spremembo, v delu, v katerem dejansko izpostavljata vprašanja v zvezi s samo zakonitostjo, preučena v okviru njenih predlogov za razglasitev ničnosti. Če se bosta navedena tožbena razloga izkazala za utemeljena, pri čemer je treba opozoriti, da ne moreta povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa v celoti (glej točko 64 zgoraj), bo to upoštevano v okviru neomejene pristojnosti Splošnega sodišča. Prav tako, če bo preizkus teh tožbenih razlogov pokazal, da nek očitek, ki se na primer nanaša na vidike pravičnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 1959, Macchiorlatti Dalmás/Visoka oblast, 1/59, Recueil, EU:C:1959:29, točka 425), lahko utemeljuje navedene predloge za spremembo, bo tak očitek seveda preučen v tem okviru.

2. Predlogi za razglasitev ničnosti

Predlogi za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa v celoti

- 69 Tožeča stranka v utemeljitev tega sklopa predlogov navaja samo en tožbeni razlog, ki se nanaša na napačno uporabo prava in na pomanjkanje obrazložitve v zvezi z obstojem legitimnega interesa za ugotovitev kršitve, ki je bila storjena v preteklosti.
- 70 Tožeča stranka v utemeljitev tega edinega tožbenega razloga – ki pa ga je treba vseeno razdeliti na dva ločena očitka, saj je treba vprašanje spoštovanja obveznosti obrazložitve, s katero se zahteva, da izpodbijani sklep vsebuje bistvene pravne in dejanske elemente, tako da je jasno in nedvoumno razvidno razlogovanje institucije, ki je izdala akt, razlikovati od vprašanja utemeljenosti razlogov, ki jih navaja navedena institucija (sodbi z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, točka 67, in z dne 16. oktobra 2014, Eurallumina/Komisija, T-308/11, EU:T:2014:894, točka 33) – trdi, da iz člena 7 Uredbe št. 1/2003 izhaja, da če Komisija sprejme sklep, s katerim ugotovi obstoj kršitve, ki je bila storjena v preteklosti, mora izkazati obstoj legitimnega interesa za izvedbo preiskave in ga v svojem sklepu ustrezno obrazložiti. Dolžnost izkazati in obrazložiti obstoj legitimnega interesa naj bi bila neodvisna od vprašanja, ali Komisija s sklepom naloži globo.
- 71 Tožeča stranka meni, da je ta razlaga člena 7 Uredbe št. 1/2003 v skladu s sodno prakso Sodišča, zlasti s sodbama z dne 2. marca 1983, GVL/Komisija (7/82, Recueil, EU:C:1983:52), in z dne 6. oktobra 2005, Sumitomo Chemical in Sumika Fine Chemicals/Komisija (T-22/02 in T-23/02, ZOdl., EU:T:2005:349).

Upravičena naj bi bila tudi z nujnostjo zagotovitve spoštovanja procesnih jamstev iz člena 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP), podpisane v Rimu 4. novembra 1950, in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- 72 Tožeča stranka opozarja, da se je v skladu z izpodbijanim sklepom kršitev, ki se očita podjetju TP, končala 22. oktobra 2009, torej pred sprejetjem izpodbijanega sklepa 22. junija 2011. Ker naj Komisija v izpodbijanem sklepu ne bi nikakor izkazala legitimnega interesa za izvedbo preiskave in za ugotovitev obstoja te kršitve, naj bi bilo v navedenem sklepu napačno uporabljeno pravo, pa tudi njegova obrazložitev naj bi bila pomanjkljiva, tako da bi ga bilo treba v celoti razglasiti za ničen.
- 73 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.
- 74 Glede tega je treba najprej glede očitka, ki se nanaša na neobrazložitev v zvezi z obstojem legitimnega interesa za ugotovitev kršitve, ki je bila storjena v preteklosti, opozoriti, da člen 7(1) Uredbe št. 1/2003 določa:
- „Kadar Komisija na podlagi pritožbe ali po uradni dolžnosti ugotovi, da gre za kršitev člena [101 PDEU] ali člena [102 PDEU], lahko z odločbo zahteva od zadevnih podjetij ali podjetniških združenj, da tako kršitev odpravijo. Za ta namen jim lahko naloži vse ravnalne ali strukturne ukrepe, ki so sorazmerni storjeni kršitvi. [...] Če ima Komisija pravni [legitimni] interes, lahko ugotovi kršitev po tem, ko je bila storjena.“
- 75 To določbo je treba razlagati ob upoštevanju obrazložitvenega memoranduma predloga uredbe Sveta o izvajanju pravil o konkurenci iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] ter o spremembi uredb (EGS) št. 1017/68, (EGS) št. 2988/74, (EGS) št. 4056/86 in (EGS) št. 3975/87 (uredba o uporabi členov [101 PDEU] in [102 PDEU], COM(2000) 582 final 2000/0243 (CNS) (UL 2000, C 365 E, str. 284). V obrazložitvenem memorandumu je v zvezi s členom 7 navedeno, da je v tej določbi pojasnjeno, da je „Komisija pristojna za sprejetje odločbe o ugotovitvi kršitve ne samo, ko odredi, da naj se preneha s kršitvijo ali naloži globo, ampak tudi, ko se je kršitev že končala in ko ne naloži globe[; v] skladu s sodno prakso Sodišča pa je pristojnost Komisije za sprejetje odločbe o ugotovitvi kršitve v takšnih okoliščinah omejena na primere, ko ima Komisija za to legitimni interes[; t]ako je na primer, če obstaja nevarnost, da bo naslovnik odločbe kršitev ponovil ali če primer ustvarja nove težave, ki jih je treba razjasniti v javnem interesu“.
- 76 Iz zgoraj navedenega izhaja, da mora Komisija izkazati obstoj legitimnega interesa za ugotovitev kršitve, kadar je ta kršitev že končana in Komisija ne naloži globe.
- 77 Ta ugotovitev je v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča, na katero se sklicuje tožeča stranka v pisnih vlogah, in z novejšo sodno prakso, s katero je v bistvu priznan obstoj povezave med obveznostjo Komisije, da izkaže legitimni interes za ugotovitev kršitve na eni strani in zastaranjem njene pristojnosti za naložitev glob na drugi. Splošno sodišče je namreč razsodilo, da zastaranje pristojnosti Komisije za naložitev glob ne more vplivati na njeno implicitno pristojnost za ugotovitev kršitve. Vendar je izvrševanje te implicitne pristojnosti za sprejetje odločbe, s katero se ugotovi kršitev po izteku zastaralnega roka pogojeno s tem, da Komisija za tako ugotovitev izkaže legitimni interes (sodbi z dne 16. novembra 2006, *Peróxidos Orgánicos/Komisija*, T-120/04, ZOdL, EU:T:2006:350, točka 18, in z dne 6. februarja 2014, *Elf Aquitaine/Komisija*, T-40/10, EU:T:2014:61, točke 282 in od 284 do 287).
- 78 Iz tega izhaja, da je razlaga člena 7(1) Uredbe št. 1/2003, ki jo zagovarja tožeča stranka in v skladu s katero mora Komisija izkazati obstoj legitimnega interesa za ugotovitev kršitve, potem ko je bila storjena, ne glede na to, ali to kršitev kaznuje z naložitvijo globe, napačna. Ker za to institucijo v zvezi s tem ne velja obveznost obrazložitve, je treba prvi očitek tožbenega razloga zavrniti.

- 79 Dalje, ker v obravnavani zadevi ni sporno, da pristojnost Komisije za naložitev glob ni zastarala in ker se je Komisija odločila naložiti globo podjetju TP, tožeča stranka Komisiji napačno očita, da je napačno uporabila pravo s tem, da v izpodbijanem sklepu ni izkazala obstoja legitimnega interesa za ugotovitev kršitve, potem ko je bila ta storjena. Drugi očitek prvega tožbenega razloga je treba torej prav tako zavrniti.
- 80 Zato je treba ta tožbeni razlog, posledično pa tudi sklop predlogov za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa v celoti, zavrniti kot neutemeljen.

Predlogi za razglasitev delne ničnosti izpodbijanega sklepa

- 81 Tožeča stranka je v tožbi v utemeljitev tega sklopa predlogov za razglasitev delne ničnosti izpodbijanega sklepa navedla dva razloga. Tema je treba dodati dva tožbena razloga, ki sta bila napačno podana v okviru predlogov za spremembo, razen elementov teh dveh razlogov, ki se posebej nanašajo na neomejeno pristojnost.

Prvi tožbeni razlog

- 82 Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 6 EKČP in člena 47 Listine o temeljnih pravicah. Po mnenju tožeče stranke iz povezanih določb teh členov izhaja, da globo lahko naloži zgolj „neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče“ ob spoštovanju vseh formalnih jamstev, ki so določena s členom 6 EKČP. Ne samo, da Komisija ni sodišče, ampak tudi združuje funkciji pregona in odločanja. Globe, ki jih nalaga in katerih narava je poleg tega očitno „kazenska“ v smislu člena 6 EKČP, naj torej ne bi bile naložene od resnično neodvisnega upravnega organa in bi naj zato pomenile kršitev načela nepristranskosti, ki je vsebovano v zgoraj navedenih določbah.
- 83 Tožeča stranka je v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča, ki je bilo postavljeno v okviru ukrepov procesnega vodstva in se je nanašalo na pomen, ki ga imata za ta tožbeni razlog sodbi z dne 8. decembra 2011 Chalkor/Komisija (C-386/10 P, ZOdl., EU:C:2011:815, točke 62, 63 in 81) in z dne 18. julija 2013, Schindler Holding in drugi/Komisija (C-501/11 P, ZOdl., EU:C:2013:522, točke od 33 do 38), ta tožbeni razlog umaknila, kar je bilo zabeleženo na obravnavi. Vendar je tožeča stranka Splošnemu sodišču predlagala, naj v zvezi s tem uporabi neomejeno pristojnost v skladu z načeli, ki so bila določena v zgoraj navedeni sodni praksi, in da naj torej upošteva člen 6 EKČP in člen 47 Listine o temeljnih pravicah v okviru preizkusa trditev, navedenih v utemeljitev sklopa predlogov za spremembo globe.
- 84 Tako je treba torej v okviru predlogov za razglasitev ničnosti ugotoviti, da je tožeča stranka umaknila prvi tožbeni razlog, in posledično, da Splošnemu sodišču ni treba odločiti o tem tožbenem razlogu.

Drugi tožbeni razlog

- 85 Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice tožeče stranke do obrambe. Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom zatrjuje, da sta s členom 2 izpodbijanega sklepa kršeni njeni pravici do izjave in do obrambe, ki sta priznani s členoma 41 in 48 Listine o temeljnih pravicah in s členom 27 Uredbe št 1/2003, pa tudi s členoma 10 in 15 Uredbe št. 773/2004.
- 86 Po mnenju tožeče stranke je sodna praksa Sodišča in Splošnega sodišča v zvezi z zahtevano vsebino obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah postala zastarela zaradi določb Listine o temeljnih pravicah, ki so našteje v prejšnji točki. Tako naj bi morala Komisija od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah navesti dejanske in pravne elemente, ki so potrebni za dokazovanje kršitve, in dejanske in pravne elemente, ki so upoštevni za izračun globe. Komisija naj bi morala v zvezi z izračunom globe v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah poleg bistvenih

elementov za določitev osnovnega zneska globe navesti tudi elemente, ki jih bo upoštevala za namene prilagoditve osnovnega zneska, torej dejstva, ki lahko pomenijo obteževalne ali olajševalne okoliščine. Poleg tega bi moral biti po mnenju tožeče stranke v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah naveden tudi končni znesek globe, ki bo lahko naložena zadevnemu podjetju. Možnost tožeče stranke, da končni znesek globe izpodbija pred Splošnim sodiščem, naj ne bi zadostovala za zagotovitev spoštovanja pravic, ki izhajajo iz členov 41 in 48 Listine o temeljnih pravicah.

- 87 V obravnavani zadevi naj bi Komisija kršila določbe, ki so našete zgoraj v točki 85, s tem, da niti v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah niti v dopisu o dejstvih, ki ga je poslala tožeči stranki, ni navedla elementov, ki jih bo upoštevala kot olajševalno okoliščino. Komisija naj zlasti in kljub trditvam, ki jih je v zvezi s tem podala tožeča stranka v upravnem postopku, v navedenih dokumentih ne bi nikakor preučila posledic sporazuma, ki je bil sklenjen med tožečo stranko in UKE, za težo kršitve ali za raven globe.
- 88 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.
- 89 Najprej je treba navesti, da Komisija v izpodbijanem sklepu ni prilagodila osnovnega zneska globe. Komisija je v točkah od 913 do 916 obrazložitve izpodbijanega sklepa zavrnila trditve, ki jih je tožeča stranka podala v upravnem postopku in ki so se nanašale na obstoj olajševalnih okoliščin.
- 90 Glede tega je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Komisija, če v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah izrecno navede, da bo preučila, ali je treba zadevnim podjetjem naložiti globe, in tudi izpostavi glavne dejanske in pravne elemente, zaradi katerih je lahko naložena globa, kot sta teža in trajanje domnevne kršitve ter dejstvo, da je kršitev storjena naklepno ali malomarno, spoštuje pravico podjetij do izjave. S tem jim namreč da na voljo potrebne elemente za obrambo proti temu, da je bila kršitev ugotovljena, in proti naložitvi globe (glej sodbo z dne 25. oktobra 2005, *Groupe Danone/Komisija*, T-38/02, ZOdl., EU:T:2005:367, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 91 Z ustaljeno sodno prakso je tudi potrjeno, da je v zvezi z določitvijo globe pravica zadevnih podjetij do obrambe pred Komisijo zagotovljena z možnostjo, da ta predstavijo pripombe glede trajanja, teže in predvidljivostjo protikonkurenčne narave kršitve. Poleg tega imajo podjetja dodatno jamstvo glede določitve zneska globe, ker ima Splošno sodišče neomejeno pristojnost in lahko med drugim odpravi ali zniža globo na podlagi člena 31 Uredbe št. 1/2003. Sodišče Unije je na podlagi tega ugotovilo, da se Komisija v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah lahko omeji na navedbo brez dodatnih pojasnil, da bo upoštevala individualno vlogo, ki jo je vsako od podjetij imelo v zadevnih sporazumih, in da bo znesek globe odražal morebitne obteževalne ali olajševalne okoliščine, ker so v Smernicah o načinu določanja glob podrobno navedene okoliščine, ki se jih šteje za takšne (glej sodbo z dne 27. septembra 2012, *Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisija*, T-357/06, ZOdl., EU:T:2012:488, točka 217 in navedena sodna praksa).
- 92 Ob upoštevanju načel, na katera je bilo opozorjeno zgoraj v točkah 90 in 91, je treba preizkusiti trditve, ki jih tožeča stranka navaja v okviru tega tožbenega razloga.
- 93 Pred tem preizkusom je treba na prvem mestu pojasniti, da se pravila, formulirana v zgoraj v točki 91 navedeni sodbi *Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisija* (EU:T:2012:488), uporabijo tako za obteževalne kot za olajševalne okoliščine. Pravilo, ki ga je tako postavilo Splošno sodišče, Komisijo namreč obvezuje, da v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah oznani, da bo upoštevala dejavnike, ki lahko vplivajo na končni znesek globe, med katerimi so tako kot obteževalne tudi olajševalne okoliščine.

- 94 Na drugem mestu je treba pojasniti, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, na načela iz točk 90 in 91 zgoraj niso vplivali niti začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe niti izjave Komisije v njenem Obvestilu o dobrih praksah za izvajanje postopkov v zvezi s členoma 101 [PDEU] in 102 PDEU (UL 2011, C 308, str. 6).
- 95 Na eni strani namreč iz sodne prakse Sodišča v okviru uporabe člena 47 Listine o temeljnih pravicah izhaja, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, s katero je bila Listina o temeljnih pravicah vključena v primarno pravo Unije, ni bistveno spremenil vsebine pravice do poštenega sojenja, kot med drugim izhaja iz člena 6 EKČP in kot je bila na ravni Unije priznana kot splošno načelo prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 3. maja 2012, Legris Industries/Komisija, C-289/11 P, EU:C:2012:270, točka 36 in navedena sodna praksa). Te preudarke je mogoče razširiti na pravico do izjave in splošneje na pravico do obrambe v celoti, na kateri se sklicuje tožeča stranka, ker navedeni pravici prispevata k zagotovitvi poštenega sojenja.
- 96 Na drugi strani je treba v zvezi z obvestilom o dobrih praksah, ki je bilo navedeno zgoraj v točki 94, ugotoviti, da se upoštevajoč dejstvo, da je bilo objavljeno 20. oktobra 2011, torej več mesecev po sprejetju izpodbijanega sklepa, v skladu z njegovo točko 6 ne uporabi za obravnavano zadevo (glej po analogiji sodbo z dne 17. maja 2011, Elf Aquitaine/Komisija, T-299/08, ZOdl., EU:T:2011:217, točka 148).
- 97 V zvezi z uporabo pravil iz sodne prakse, ki je bila navedena zgoraj v točkah 90 in 91, je treba v obravnavani zadevi navesti, prvič, da je Komisija v točki 522 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah oznanila, da namerava podjetju TP naložiti globo za zlorabo, opredeljeno kot zavrnitev zagotavljanja storitev. Komisija je v naslednjih točkah tega dokumenta navedla, da ocenjuje, da je bila zloraba, ki se očita podjetju TP, storjena namerno ali iz malomarnosti in da se je to podjetje zavedalo, da bi njegovo ravnanje lahko vplivalo na konkurenco na notranjem trgu. Drugič, Komisija je v točki 524 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah navedla, da bo pri določanju globe upoštevala vse okoliščine, ki so pomembne za obravnavano zadevo, zlasti težo in trajanje kršitve, in da bo uporabila pravila iz Smernic iz leta 2006. Komisija je v zvezi s težo kršitve v točki 528 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah pojasnila, da bo upoštevala njeno naravo, njen dejanski vpliv na trg, če bo ta izmerljiv, in obseg prizadetega geografskega trga. Komisija je v zvezi s trajanjem kršitve v točki 529 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah navedla, da se je kršitev pričela najpozneje 3. avgusta 2005 in da še ni prenehala. Tretjič, Komisija je v točki 525 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah oznanila, da bo na globo lahko vplivalo upoštevanje morebitnih obteževalnih ali olajševalnih okoliščin, ki so našteje v točkah 28 in 29 navedenih smernic.
- 98 Poleg tega je iz dopisa o dejstvih, ki pomeni nadaljevanje pisne komunikacije med Komisijo in podjetjem TP in ki je bilo zadnjemu poslano po zaslišanju, razvidno, da je Komisija podala pojasnila v zvezi z vrednostjo prodaje v smislu točke 13 Smernic iz leta 2006, ki jo je nato upoštevala pri izračunu osnovnega zneska globe.
- 99 Na podlagi elementov, ki so našteji zgoraj v točkah 97 in 98, je mogoče ugotoviti, da je v obravnavani zadevi Komisija spoštovala načela iz sodne prakse, ki so navedena zgoraj v točkah 90 in 91. Trditve, ki jih navaja tožeča stranka, ne morejo omajati te ugotovitve.
- 100 Prvič namreč iz sodne prakse, ki je bila navedena zgoraj v točkah 90 in 91, izhaja, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, Komisiji v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah ni bilo treba navesti točnega skupnega zneska globe.
- 101 Drugič, zavrnuti je treba trditve tožeče stranke, da bi morala Komisija v delu obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki se nanaša na sankcije, preučiti učinek sporazuma, ki je bil sklenjen z UKE, na težo kršitve ali na raven globe.

- 102 Na eni strani je namreč iz spisa razvidno, da je podjetje TP razpravo glede upoštevanja sporazuma, ki je bil sklenjen z UKE, v okviru izračuna globe sprožilo v poznejši fazi upravnega postopka, in sicer po tem, ko je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Tako je na prvem mestu podjetje TP v točkah od 912 do 1009 odgovora na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah podalo trditev, da bi morala Komisija glede na zaveze, ki jih je sprejelo na podlagi sporazuma z UKE, priznati, da je podpis tega sporazuma pomenil konec kršitve. Komisija se je v dopisu o dejstvih (točka 27) s tem strinjala. Na drugem mestu je podjetje TP v točkah 483 in 484 dopisa z dne 7. marca 2011, s katerim je odgovorilo na dopis o dejstvih, podalo trditev, da bi bilo mogoče sporazum z UKE upoštevati kot olajševalno okoliščino. Podjetje TP je to trditev ponovilo v dopisu z dne 6. junija 2011, ki ga je poslalo na lastno pobudo in v katerem se je opredelilo glede smotrnosti naložitve globe v obravnavani zadevi.
- 103 Na drugi strani je Komisija v točkah od 913 do 916 obrazložitve izpodbijanega sklepa odgovorila na vse te trditve, ki so bile podane po tem, ko je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Brez poseganja v vprašanje utemeljenosti odgovora Komisije, ki je predmet tožbenega razloga v zvezi z neupoštevanjem olajševalnih okoliščin, je treba šteti, da že samo to, da se je Komisija v izpodbijanem sklepu opredelila glede teh trditev, ki so bile podane po tem, ko je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, nikakor ne pomeni kršitve pravic podjetja TP do izjave ali do obrambe.
- 104 Glede na zgornje ugotovitve je treba ta tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog

- 105 Tretji tožbeni razlog v zvezi z napačno uporabo prava in napačno presojo glede izračuna osnovnega zneska globe se nanaša predvsem na kršitev točk od 20 do 22 Smernic iz leta 2006.
- 106 Tožeča stranka poudarja, da ne izpodbija obstoja kršitve, ki se očita podjetju TP, in Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj ponovno preuči znesek globe, ki je bila določena v izpodbijanem sklepu, glede na načelo sorazmernosti in upoštevajoč dejstvo, da teža te kršitve ni upravičevala tega, da je Komisija pri izračunu osnovnega zneska globe upoštevala 10 % vrednosti prodaje v smislu točke 13 Smernic iz leta 2006. Trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na nesorazmernost in torej na neprimernost in nepravilnost navedenega zneska, bodo preučene v okviru predlogov za spremembo.
- 107 Ta tožbeni razlog ima dva dela, v katerih tožeča stranka Komisiji očita, da, prvič, ni ustrezno upoštevala dejstva, da je kršitev zajemala ravnanja z različnim trajanjem in intenzivnostjo, in drugič, da je napačno presodila vpliv ravnanja podjetja TP na zadevni trg.
- 108 Pred preizkusom teh dveh delov je treba najprej opozoriti, da mora biti kazen v skladu s členom 49(3) Listine o temeljnih pravicah sorazmerna s kaznivim dejanjem.
- 109 V okviru postopkov, ki jih začne Komisija zaradi sankcioniranja kršitev pravil o konkurenci, načelo sorazmernosti pomeni, da mora Komisija določiti globo sorazmerno z dejavniki, ki se upoštevajo pri določitvi teže kršitve, in da mora pri tem te dejavnike upoštevati skladno in objektivno upravičeno (zgoraj v točki 67 navedena sodba Telefónica in Telefónica de España/Komisija, EU:C:2014:2062, točka 196, in sodba z dne 5. oktobra 2011, Transcat/Komisija, T-39/06, ZOdl., EU:T:2011:562, točka 189).
- 110 V nadaljevanju je treba opozoriti, da člen 23(3) Uredbe št. 1/2003 določa, da je treba pri določanju višine globe poleg teže kršitve upoštevati trajanje kršitve.
- 111 V zvezi s težo kršitve ni zavezujočega ali izčrpnega seznama meril, ki jih je treba obvezno upoštevati pri določanju te teže. Vseeno pa iz sodne prakse izhaja, da med dejavnike, ki jih je mogoče upoštevati pri presoji teže, poleg posebnih okoliščin zadeve spadajo njen kontekst in odvrtačni učinek glob, ravnanje zadevnega podjetja, vloga tega podjetja pri uvedbi zadevne prakse, korist, ki jo lahko ima od te prakse,

njegova velikost in vrednost zadevnega blaga ter nevarnost, ki jo tovrstna kršitev pomeni za cilje Unije (sodba z dne 14. oktobra 2010, Deutsche Telekom/Komisija, C-280/08 P, ZOdl., EU:C:2010:603, točki 273 in 274; glej tudi sodbo z dne 8. decembra 2011, KME Germany in drugi/Komisija, C-272/09 P, ZOdl., EU:C:2011:810, točka 96 in navedena sodna praksa).

- 112 Pri določitvi globe je treba prav tako upoštevati objektivne dejavnike, kot so vsebina in trajanje protikonkurenčnih ravnanj, njihovo število in intenzivnost, obseg prizadetega trga in škoda, povzročena gospodarskemu javnemu redu, ter tržni delež odgovornih podjetij in morebitno ponovitev kršitve (glej zgoraj v točki 111 navedeno sodbo KME Germany in drugi/Komisija, EU:C:2011:810, točka 97 in navedena sodna praksa).
- 113 V skladu s Smernicami iz leta 2006, na podlagi katerih je Komisija izračunala globo v obravnavani zadevi, Komisija teže kršitve upošteva v prvi fazi izračuna globe, torej pri določanju osnovnega zneska globe. V skladu s točko 19 Smernic iz leta 2006 je osnovni znesek globe namreč povezan z deležem vrednosti prodaje, določenim glede na stopnjo teže kršitve, pomnoženo s številom let trajanja kršitve. V skladu s točko 20 Smernic iz leta 2006 Komisija teže kršitve presoja v vsakem posameznem primeru za vsako vrsto kršitve, pri čemer se upoštevajo vse relevantne okoliščine obravnavane zadeve. V skladu s točkama 21 in 22 navedenih smernic Komisija praviloma upošteva delež vrednosti prodaje, določen v višini do 30 % vrednosti prodaje, pri odločitvi, ali bi moral biti delež vrednosti prodaje, ki se upošteva v posameznem primeru, v spodnjem ali zgornjem delu tega razpona, pa upošteva več dejavnikov, kot so narava kršitve, skupni tržni delež vseh zadevnih podjetij, geografski obseg kršitve in dejstvo, ali je bila kršitev izvršena ali ne.
- 114 Nazadnje je treba v zvezi z vlogo sodišča Unije pri nadzoru nad višino globe opozoriti, da mora to sodišče nadzor nad zakonitostjo izpodbijanega sklepa izvesti na podlagi elementov, s katerimi tožeča stranka utemeljuje navedene tožbene razloge. Pri izvajanju tega nadzora se sodišče ne sme opreti na diskrecijsko pravico, ki jo ima Komisija, niti glede izbire elementov, ki bodo upoštevani pri uporabi meril iz smernic, niti glede presoje teh elementov, da bi opustilo izvedbo poglobljenega nadzora nad uporabo prava in dejstvi (zgoraj v točki 111 navedena sodba KME Germany in drugi/Komisija, EU:C:2011:810, točka 102).
- 115 Nadzor, določen s Pogodbama, katerega okvir je opredeljen s sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah od 65 do 67 in 114, in ki pomeni, da lahko sodišče Unije opravlja nadzor tako nad uporabo prava kot nad dejstvi in da ima pooblastilo za presojo dokazov, razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa in spremembo zneska glob, je v nasprotju s tem, kar je na začetku trdila tožeča stranka, skladen z zahtevami načela učinkovitega sodnega varstva, določenega v členu 47 Listine o temeljnih pravicah (glej v tem smislu zgoraj v točki 83 navedeno sodbo Schindler Holding in drugi/Komisija, EU:C:2013:522, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 116 Glede na ta načela je treba preizkusiti trditve tožeče stranke v okviru tega tožbenega razloga.
- Prvi del: neupoštevanje dejstva, da sta se trajanje različnih elementov kršitve in njena jakost v času spreminjala
- 117 Tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da ni upoštevala dejstva, da sta se trajanje različnih elementov kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, in njena intenzivnost v času spreminjala, ker je bilo mogoče zlorabo opazovati skozi celoten čas trajanja kršitve. Komisija naj bi tako zanemarila upoštevni dejavnik za določitev globe, ki bi bila sorazmerna s težo kršitve, in sicer dejstvo, da nobeno od ravnanj, ki so bila opredeljena kot elementi kršitve, ni trajalo štiri leta in dva meseca.

- 118 Tožeča stranka te navedbe utemeljuje s številnimi trditvami, ki so v bistvu namenjene določitvi natančnega trajanja nekaterih ravnanj podjetja TP, ki, obravnavana skupaj, pomenijo zlorabo prevladujočega položaja podjetja TP. Trdi, da ob upoštevanju skupnega učinka napak, ki naj bi jih storila Komisija pri izračunu trajanja teh ravnanj, navedena zloraba ni tako resna, da bi lahko Komisija delež vrednosti prodaje, ki je izhodišče za izračun osnovnega zneska globe, določila na 10 %. Tožeča stranka tako Splošnemu sodišču predlaga, naj zmanjša globo, ki je bila naložena podjetju TP.
- 119 Trditve tožeče stranke se nanašajo na štiri od petih elementov zlorabe prevladujočega položaja, ki se očita podjetju TP (glej točko 28 zgoraj).
- 120 Prvič, v zvezi s ponujanjem nerazumnih pogojev AO v sporazumih glede dostopa BSA in LLU do omrežja podjetja TP, tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da je ta element zlorabe trajal od 3. avgusta 2005 do 22. oktobra 2009. Natančneje, tožeča stranka na eni strani v zvezi s tipskimi pogodbami na področju dostopa BSA trdi, da je bila v različici št. 1 tipske pogodbe podjetja TP, ki je stopila v veljavo 22. decembra 2008, spoštovana upoštevena referenčna ponudba na področju dostopa BSA. Na drugi strani naj bi bila v zvezi z dostopom LLU različica št. 1 tipske pogodbe podjetja TP, ki je stopila v veljavo 17. februarja 2009, v skladu z upošteveno referenčno ponudbo LLU. Zato naj podjetju TP ne bi bilo mogoče očitati, da je AO v navedenih pogodbah postavljalo neugodne pogoje po 22. decembru 2008, kar zadeva dostop BSA, in po 17. februarju 2009, kar zadeva dostop LLU. Poleg tega naj bi se več določil iz tipskih pogodb podjetja TP, ki so bila za AO neugodna, uporabljala še krajši čas.
- 121 Drugič, v zvezi z omejitvijo fizičnega dostopa do omrežja podjetja TP tožeča stranka najprej trdi, da se je praksa zavračanja naročil za dostop AO iz formalnih in tehničnih razlogov v obdobju od leta 2007 zmanjšala, leta 2009 pa se je končala. Dalje, navedba, da je podjetje TP precenilo naložbe, ki bi jih morali izvesti AO, naj bi bila pretirana in bi se naj nanašala na zgolj en osamljen primer. Poleg tega naj bi šlo v zvezi z zavrnitvami dostopa do lokacij podjetja TP prek kanalizacijskih poti zgolj za dogodke, ki so se zgodili leta 2007. Nazadnje, v zvezi z zavlačevanjem izvrševanja naročil, ki so jih vložili AO, za vzpostavitev ali spremembo zank za dostop do storitev (ZDS), tožeča stranka trdi, da primeri, ki jih je Komisija navedla v izpodbijanem sklepu, niso prepričljivi, da so te zamike povzročili dejavniki, na katere podjetje TP ni imelo vpliva, in da Komisija ne navaja nobenega primera takega ravnanja, ki bi se zgodil po juliju 2008.
- 122 Tretjič, v zvezi z omejitvijo dostopa do naročniških vodov tožeča stranka trdi, da ta praksa ni trajala tako dolgo kot celotno obdobje kršitve, kot ga je opredelila Komisija. Zavračanje zagotavljanja storitev BSA na vodih medoperaterskega zakupa (v okviru storitve „Wholesale Line Rental“ (WLR), v okviru katere so AO zagotavljali storitve fiksne telefonije) naj bi se končala v oktobru 2007 in naj bi tako trajala zgolj približno eno leto, zamude pri popravilu vodov v okvari naj bi se končale v začetku leta 2008 in naj ne bi presegle enega leta, zamude pri izvajanju naročil za dostop BSA naj bi trajale zgolj do tretjega četrtletja leta 2007, zamude pri izvajanju naročil za dostop LLU pa naj bi se končale v prvem četrtletju leta 2008.
- 123 Četrtrič, v zvezi z neposredovanjem zanesljivih in točnih splošnih informacij AO, ki so jih ti potrebovali za sprejemanje ustreznih odločitev za dostop do širokopasovnih proizvodov, tožeča stranka trdi, da je že leta 2006 sprejela nekaj ukrepov za izboljšanje točnosti svojih informacij in za zagotovitev prednostnega dostopa do lokacij, ki so jih AO nameravali uporabljati. V zvezi z dostopom BSA naj bi izboljšala dostop do svojega računalniškega vmesnika, zlasti od marca 2007, in bi naj med letom 2007 sprejela druge ukrepe, da bi s tehničnega vidika olajšala dostop do splošnih informacij. V zvezi z dostopom LLU naj bi zagotovila dostop do splošnih informacij tako, da so bili na zahtevo AO poslani DVD nosilci. V zvezi s problemom prenosa podatkov v težko uporabljivem računalniškem formatu (datoteke „pdf“) naj bi šlo za osamljene primere.

- 124 Glede tega je treba ob upoštevanju kompleksnosti kršitve, ki se očita podjetju TP, in tega, da so trditve tožeče stranke zelo podrobne, pred njihovim preizkusom podati opis kršitve, kot izhaja iz izpodbijanega sklepa.
- 125 Komisija je v izpodbijanem sklepu ugotovila, da je podjetje TP razvilo strategijo za omejevanje konkurence na vseh stopnjah postopka za pridobitev dostopa AO do njegovega omrežja, in sicer med pogajanjem o sporazumih o pogojih dostopa do tega omrežja, v fazi priključevanja AO na to omrežje, in nazadnje, v fazi aktivacije naročniških vodov. Ta strategija, ki se je izvajala na veleprodajnem trgu širokopasovnega dostopa BSA in LLU, je bila namenjena zaščiti tržnega deleža podjetja TP na podrejenem trgu, in sicer na maloprodajnem trgu, na katerem telekomunikacijski operaterji ponujajo storitve svojim končnim uporabnikom (točke od 710 do 712 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 126 Komisija se je pri dokazovanju obstoja te strategije oprla zlasti na dokumente, ki jih je zasegla med pregledi na sedežu podjetja TP in na pripombe UKE na odgovor podjetja TP na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Iz teh dokumentov, ki so bili preučeni v točkah od 148 do 155 in od 554 do 556 obrazložitve izpodbijanega sklepa, je razvidno, da so člani upravnega odbora podjetja TP pripravili projekt, katerega namen je bil AO preprečiti dostop do omrežja podjetja TP, jim kar najbolj otežiti pridobitev informacij v zvezi s strukturo tega omrežja in tako kolikor je mogoče dolgo obdržati maloprodajne stranke podjetja TP. Iz teh dokumentov poleg tega izhaja, da se je ta strategija na eni strani izvajala z ravnanji v škodo AO in na drugi z ravnanji v škodo nacionalnega regulativnega organa, na primer z namerno zavrnitvijo sodelovanja s tem organom, z veliko zamudo pri predložitvi predloga referenčne ponudbe BSA kljub zakonski obveznosti za to predložitev (glej točko 14 zgoraj) ali z vlaganjem tožb pri upravnih sodiščih zoper vse odločbe tega organa o izvajanju referenčnih ponudb.
- 127 V izpodbijanem sklepu so podrobno opisana ravnanja, s katerimi je podjetje TP izvajalo svojo strategijo. Komisija je ta ravnanja na splošno razvrstila v pet skupin, ki pomenijo pet elementov zlorabe prevladujočega položaja, in sicer: prvič, predlaganje nerazumnih pogojev AO v sporazumih o dostopu do proizvodov BSA in LLU, drugič, zavračanje postopka pogajanj o sporazumih o dostopu do proizvodov BSA in LLU, tretjič, omejevanje fizičnega dostopa do omrežja podjetja TP, četrtič, omejevanje dostopa do naročniških vodov, in petič, nezagotavljanje točnih in zanesljivih splošnih informacij, ki so AO nujno potrebne za sprejemanje odločitev na področju dostopa (glej točko 28 zgoraj).
- 128 Prvič, v zvezi s ponujanjem nerazumnih pogojev AO v sporazumih o dostopu do proizvodov BSA in LLU je Komisija v točkah od 165 do 295 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedla, da bi morale podjetje TP v skladu z veljavno zakonodajo z AO, ki so od njega zahtevali dostop do njegovega omrežja v obliki BSA ali LLU, skleniti pogodbe o tem dostopu pod pogoji, ki za AO ne bi bili manj ugodni od minimalnih pogojev, določenih v referenčnih ponudbah BSA in LLU (glej točki 11 in 12 zgoraj). Podjetje TP je ne glede na to obveznost ponujalo tipske pogodbe, katerih pogoji niso izpolnjevali minimalnih zahtev iz upoštevanih referenčnih ponudb. Glede tega je Komisija v zvezi s pogodbami o dostopu BSA opredelila 18 pogodbenih pogojev pod vplivom ravnanj podjetja TP, ki jih je razvrstila v tri skupine: najprej, za AO ugodni pogoji, ki so bili vsebovani v referenčni ponudbi in izpuščeni v pogodbah, ki jih je ponujalo podjetje TP; dalje, pogoji, ki so bili vsebovani v referenčni ponudbi in ki so bili v pogodbah, ki jih je ponujalo podjetje TP, spremenjeni v škodo AO, in, nazadnje, pogoji iz referenčne ponudbe, ki so se nanašali na določitev nekaterih rokov in ki so bili v pogodbah, ki jih je ponujalo podjetje TP, spremenjeni v škodo AO. Komisija je v zvezi s pogodbami o dostopu LLU opredelila 10 vrst pogodbenih pogojev pod vplivom ravnanj podjetja TP, ki jih je nato razvrstila v dve kategoriji, in sicer, prvič, za AO ugodni pogoji, ki so bili vsebovani v referenčni ponudbi in izpuščeni v pogodbah, ki jih je ponujalo podjetje TP, in drugič, pogoji, ki so bili vsebovani v referenčni ponudbi in ki so bili v pogodbah, ki jih je ponujalo podjetje TP, spremenjeni v škodo AO. Komisija je v točkah od 714 do 721 obrazložitve izpodbijanega sklepa poudarila, da so dokazi, zbrani med upravnim postopkom, potrdili ponavljajoče in dosledno nespoštovanje pogojev, ki so bili določeni v referenčnih ponudbah, podjetja TP. Navedla je, da sta referenčni ponudbi, ki jih je sprejel UKE, in sicer leta 2006

za dostop LLU in leta 2008 za dostop BSA, sicer vsebovali tipske pogodbe, ki bi jih podjetje TP lahko uporabljalo, vendar je to pristalo na njihovo uporabo šele po podpisu sporazuma z UKE 22. oktobra 2009.

- 129 Drugič, v zvezi z zavlačevanjem postopka pogajanj glede sporazumov o dostopu do proizvodov BSA in LLU je Komisija – opirajoč se na pričanja AO, ki so bili aktivni na poljskem trgu, in na pripombe UKE, ki jih je zbrala med upravnim postopkom – opredelila različne taktike zavlačevanja, s katerimi se je podjetje TP izogibalo sklepanju pogodb z AO v razumnem roku. Najprej, Komisija je ugotovila, da podjetje TP v 70 % primerov ni spoštovalo zakonskega roka, na podlagi katerega bi moralo z AO skleniti sporazum o dostopu do svojega omrežja v 90 koledarskih dneh, in da so v številnih primerih te zamude znašale več kot eno ali celo dve leti. Komisija je v nadaljevanju ugotovila, da podjetje TP redno ni spoštovalo tridnevnega zakonskega roka, v katerem je bilo treba poslati osnutek pogodbe, in ga je v številnih primerih prekoračilo za več deset ali celo sto dni (točke od 300 do 314 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Poleg tega je Komisija izpostavila druge prakse zavlačevanja, kot na primer to, da so podjetje TP na pogajanjih redno zastopali zaposleni, ki niso bili pooblaščen za to, da bi ga pogodbeno zavezali (točke od 315 do 322 obrazložitve izpodbijanega sklepa), ali to, da je neupravičeno odlašalo s podpisom pogodb (točke od 323 do 329 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Nazadnje, Komisija je ugotovila, da je zaradi teh taktik zavlačevanja več AO v postopek pogajanj vključilo regulativni organ ali pa preprosto opustilo svoje namene za povezavo na omrežje podjetja TP (točki 300 in 305 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 130 Tretjič, v zvezi z omejevanjem fizičnega dostopa do omrežja podjetja TP je Komisija v točkah od 375 do 399 obrazložitve izpodbijanega sklepa med drugim navedla, da so AO potem, ko je bila pogodba o dostopu podpisana, pri podjetju TP v zvezi z dostopom BSA vlagali zahteve za dostop do ZDS, v zvezi z dostopom LLU pa naročila za kolokacijo ali naročila povezovalnih kablov. Komisija je pojasnila, da so bila naročila AO dana v formalno in tehnično preverjanje, po katerem je podjetje TP AO sporočilo tehnične pogoje in oceno stroškov v zvezi s priključitvijo. Po sprejetju teh pogojev so AO na tej podlagi lahko pripravili tehnični projekt, ki je bil znova dan v potrditev podjetju TP (točka 375 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 131 Komisija je opisala primere protikonkurenčnih ravnanj podjetja TP, ki so se izvajala v tej fazi priključevanja na omrežje podjetja TP, pri čemer se je v velikem delu oprla na pričanja AO, ki so bili aktivni na poljskem trgu, zapisnike nadzorov, ki jih je opravil UKE, in na odločbe tega organa. Glede tega je Komisija najprej navedla, da je podjetje TP iz formalnih ali tehničnih razlogov zavrnilo številna naročila za dostop. Te zavrnitve so se nanašale na 31 % zahtev za dostop BSA za leta od 2006 do 2009 in na 44 % zahtev za dostop LLU med letoma 2006 in 2008, v letu 2009 pa se je stanje izboljšalo. V zvezi z dostopom LLU je Komisija tudi navedla primer, ko se AO kljub pozitivnemu rezultatu tehničnega preverjanja niso priključili na omrežje podjetja TP, zlasti ker je podjetje TP previsoko ocenilo stroške v zvezi s priključitvijo (točke od 378 do 392 in od 749 do 754 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Dalje, Komisija je izpostavila številne zamude pri izvajanju zahtev AO, tako pri vzpostavitvi ali spremembi ZDS kot pri izvajanju naročil za dostop LLU. V skladu s pričanji, na katera se je sklicevala Komisija, AO zaradi teh zamud, ki so tudi v primeru zelo preprostih del znašale od tri do trinajst mesecev, niso mogli normalno načrtovati naložb (točke od 393 do 396 in od 755 do 758 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Nazadnje, Komisija je navedla, da PTK, hčerinska družba podjetja TP, ki je bila aktivna na zadevnih trgih, pri dostopanju do omrežja svoje matične družbe ni naletela na enake težave kot drugi AO. To je po mnenju Komisije potrjevalo možnost za zagotovitev hitrejšega dostopa do tega omrežja (točke od 397 do 399 in od 759 do 761 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 132 Četrtič, v zvezi z omejitvijo dostopa do naročniških vodov je Komisija v točkah od 444 do 510 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedla, da so AO po priključitvi na ZDS (dostop BSA) ali po pridobitvi dostopa do kolokacijskega prostora ali po namestitvi povezovalnih kablov (dostop LLU) načeloma lahko pridobivali lastne stranke. V ta namen so morali podjetju TP poslati naročilo za aktivacijo naročniškega voda, to zahtevo pa je podjetje TP formalno in tehnično preizkusilo (točka 444 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

- 133 Komisija je opirajoč se na pričanja AO, dokumente, ki jih je zasegla med pregledi, in zapisnike nadzorov, ki jih je izvedel UKE, opredelila tri vrste ravnanj podjetja TP, zaradi katerih je bil dostop AO do naročnikov omejen. Najprej je ugotovila, da je podjetje TP zavrnilo veliko število naročil za aktivacijo vodov iz formalnih in tehničnih razlogov. Čeprav se je v nekaterih obdobjih stanje izboljšalo, so se te zavrnitve na splošno nanašale na od 30 % do 50 % naročil različnih AO, razen PTK, hčerinske družbe podjetja TP (točke od 448 do 467 obrazložitve izpodbijanega sklepa). V nadaljevanju je Komisija opozorila na problem majhne razpoložljivosti naročniških vodov iz razloga, da je, prvič, podjetje TP zavračalo izvajanje storitev dostopa BSA na vodih WLR, in drugič, da je prihajalo do zamud pri popravilih vodov v okvari. Nazadnje je Komisija izpostavila zamude pri izvrševanju naročil AO (točke od 468 do 473 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Komisija je navedla, da so bile te ovire za AO še posebej moteče, ker so vplivale na neposredna razmerja med AO in končnimi uporabniki, zlasti ko so AO vzpostavljali ta razmerja, in so zato lahko okrnile podobo AO pri njihovih strankah. Po mnenju Komisije je blokada dostopa BSA na vodih WLR na AO vplivala še toliko bolj, ker zaradi nje ti svojim že obstoječim strankam, ki so uporabljale storitve fiksne telefonije, niso mogli ponujati dodatne storitve internetnega dostopa (točka 470 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 134 Petič, v zvezi z nezagotavljanjem točnih in zanesljivih splošnih informacij, ki so AO nujno potrebne za sprejemanje odločitev na področju dostopa, je Komisija najprej navedla, da je moralo podjetje TP na podlagi veljavne zakonodaje zagotoviti te informacije AO. Komisija je pojasnila, da so se te splošne informacije nanašale na več tehničnih vidikov omrežja podjetja TP in je tudi poudarila, da je bilo v skladu z navedbami AO razpolaganje z zanesljivimi in popolnimi splošnimi informacijami nujen pogoj za začetek in nadaljevanje zagotavljanja storitev BSA in LLU končnim uporabnikom. V nadaljevanju je Komisija opozorila, da je bila nezagotovitev informacij o strukturi omrežja podjetja TP eden od ključnih elementov strategije podjetja TP za omejitev konkurence v vseh fazah postopka za pridobitev dostopa AO do njegovega omrežja (glej točko 126 zgoraj). Nazadnje je Komisija navedla, da so se težave pri dostopanju do zanesljivih in točnih splošnih informacij pojavljale na vsaki stopnji postopka za pridobitev dostopa do omrežja podjetja TP. Glede tega je zlasti navedla, da v prvi fazi obdobja kršitve podjetje TP v pogodbe, ki jih je sklenilo z AO, ni vključilo opredelitve splošnih informacij, v poznejši fazi pa je v teh pogodbah uporabljalo opredelitev, ki ni ustrezala tisti iz referenčne ponudbe (točke od 511 do 516 obrazložitve in opomba št. 828 izpodbijanega sklepa).
- 135 Komisija je podrobno opisala način, na kateri je podjetje TP onemogočalo dostop AO do splošnih informacij o njegovem omrežju. Glede tega je Komisija, opirajoč se na številna pričanja AO in na dokumente, ki jih je zasegla med pregledi, najprej navedla, da je bila kvaliteta podatkov, ki jih je podjetje TP o svojem omrežju sporočalo AO, slaba. Ti podatki so bili pogosto napačni ali nepopolni in niso ustrezali določilom iz referenčne ponudbe in iz pogodb, ki so bile sklenjene med podjetjem TP in AO (točke od 517 do 528 obrazložitve izpodbijanega sklepa). V nadaljevanju je Komisija navedla primere, ko je podjetje TP AO posredovalo splošne informacije v formatu, zaradi katerega so bile neuporabne (točki 529 in 530 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Komisija je poleg tega navedla, da podjetje TP ni spoštovalo obveznosti iz upoštevanih referenčnih ponudb, v skladu s katero bi moralo dati AO na voljo računalniški vmesnik, ki bi omogočal dostop do podatkovnih baz s splošnimi informacijami in zagotavljal delovanje drugih funkcij v zvezi s komunikacijo med AO in podjetjem TP. Ta vmesnik naj bi začel delovati šele v aprilu 2010 (točke od 531 do 534 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Nazadnje je Komisija navedla, da so obstajale tehnološke rešitve, ki bi omogočale zagotovitev dostopa do bolj točnih in zanesljivih splošnih informacij, in da je PTK, hčerinska družba podjetja TP, lahko imela takšen dostop (točke od 535 do 541 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 136 Komisija je v točki 713 obrazložitve izpodbijanega sklepa poudarila, da so imela ravnanja podjetja TP, opisana zgoraj v točkah od 128 do 135, kumulativni učinek na AO, ki so se srečevali z ovirami na vsaki stopnji postopka za pridobitev dostopa do veleprodajnih proizvodov podjetja TP. Navedla je, da se sicer vsako od teh ravnanj posebej morda ne zdi zelo moteče, vendar obravnavana skupaj tvorijo zlorabo, katere namen je bil AO zapreti dostop do veleprodajnega trga širokopasovnega dostopa. Zato je Komisija nazadnje zlorabo prevladujočega položaja tožeče stranke opredelila kot enotno in trajajočo kršitev (člen 1 izpodbijanega sklepa).

- 137 Vprašanje spremenljivosti trajanja in intenzivnosti ravnanj podjetja TP je natančneje obravnavano v točkah 903 in 907 obrazložitve, ki sta v delu izpodbijanega sklepa, povezanem z določitvijo globe.
- 138 Tako je Komisija v točki 903 obrazložitve izpodbijanega sklepa odgovorila na trditev, ki jo je podjetje TP podalo med upravnim postopkom, in sicer, da bi bilo treba pri presoji narave kršitve upoštevati, da so nekatera od ravnanj, ki se mu očitajo, trajala manj kot celotno obdobje kršitve. Ta trditev je temeljila na primerjavi kršitve, ki je očitana podjetju TP, s kršitvijo, ki je bila predmet Odločbe Komisije z dne 13. maja 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 82 [ES] in člena 54 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/C-3/37.990 – Intel), in natančneje s preudarki Komisije, v skladu s katerimi je bilo treba pri določanju teže kršitve, ki jo je storil Intel, upoštevati, da so bila ravnanja tega podjetja zgoščena v obdobju med letoma 2002 in 2005, medtem ko je bilo mogoče po letu 2005 in do konca kršitve v decembru 2007 ugotoviti obstoj največ dveh posamičnih zlorab (glej točko 1785 obrazložitve odločbe Intel). Komisija je v točki 903 obrazložitve izpodbijanega sklepa v odgovor na to trditev navedla, da „je treba v tem okviru opozoriti, da čeprav se je intenzivnost ravnanja podjetja TP v času spreminjala, je bilo mogoče ravnanja, ki pomenijo zlorabo, opaziti skozi celotno obdobje kršitve“.
- 139 Komisija je v točki 907 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedla, da je pri presoji teže kršitve upoštevala, da vsi elementi ravnanja podjetja TP, ki so pomenili zlorabo, niso obstajali hkrati. Komisija je pojasnila, da je bila to logična posledica dejstva, da je postopek za pridobitev dostopa do veleprodajnih proizvodov širokopasovnega internetnega dostopa prvotnega operaterja časovno razdeljen na več ločenih zaporednih faz. Komisija je v opombi št. 1258 izpodbijanega sklepa povzela te faze, in sicer kot, najprej, fazo pogajanj glede pogodb o pogojih za dostop do omrežja, dalje, fazo pridobitve fizičnega dostopa do omrežja, in, nazadnje, fazo aktivacije naročniških vodov in pridobitve splošnih informacij. Komisija je dodala, da tako AO na primer ni mogel biti soočen s težavami v zvezi s fizičnim dostopom do omrežja podjetja TP pred podpisom pogodbe o pogojih dostopa do tega omrežja. Prav tako so se težave, s katerimi so se AO soočali v fazi pridobitve fizičnega dostopa do omrežja podjetja TP ali v fazi aktivacije naročniških vodov, pojavile šele po koncu dolgih pogajanj glede pogodb o pogojih dostopa. Poleg tega so imeli AO tako pred podpisom pogodb kot po njem težave pri pripravi poslovnih strategij zaradi slabe kvalitete in nepopolnosti splošnih informacij o omrežju podjetja TP, ki bi jih to morale posredovati.
- 140 Tožeča stranka je na obravnavi v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča pojasnila obseg svojih trditev. V zvezi s trditvijo iz točke 117 zgoraj je navedla, da vsebina točke 907 obrazložitve izpodbijanega sklepa odraža zgolj to, da je Komisija upoštevala zaporednost kršitve. Vendar naj na podlagi te točke obrazložitve ne bilo mogoče sklepati, da je Komisija v celoti upoštevala spremenljivost intenzivnosti in trajanja ravnanj, ki jih je izvajalo podjetje TP na vsaki od stopenj postopka za pridobitev dostopa do omrežja podjetja TP. Zato tožeča stranka s trditvami, ki so povzete zgoraj v točkah od 120 do 123, graja napake, ki naj bi jih Komisija storila pri izračunu trajanja in intenzivnosti teh ravnanj. Na podlagi preizkusa teh podrobnih trditev naj bi bilo mogoče pravilno presoditi težo kršitve, ki jo je storilo podjetje TP.
- 141 Glede tega iz točke 907 obrazložitve izpodbijanega sklepa v povezavi z opombo št. 1258 izhaja, da Komisija pri ocenjevanju teže zlorabe prevladujočega položaja, ki se očita podjetju TP, je upoštevala spremenljivost trajanja in intenzivnosti različnih ravnanj podjetja TP, ki skupaj tvorijo elemente te zlorabe. Komisija je namreč izrecno navedla, da vsi elementi ravnanja podjetja TP, ki so pomenili zlorabo, niso obstajali hkrati.
- 142 To ugotovitev potrjuje preizkus celotnega izpodbijanega sklepa. Komisija je namreč v tem sklepu večkrat navedla, kdaj točno se je ravnanje podjetja TP izboljšalo, in podrobno navedla obdobja, krajša od obdobja kršitve, med katerimi so se izvajala posamezna ravnanja podjetja TP (glej zlasti točke 383, 409, 437, 450, 462, 508, 510 in 515 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

- 143 Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka v tožbi, točke 903 obrazložitve izpodbijanega sklepa ni mogoče razlagati tako, da je Komisija zavrnila upoštevanje dejstva, da sta se trajanje različnih elementov kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, in njena intenzivnost v času spreminjala. Komisija je v tej točki obrazložitve namreč zgolj ugotovila, da se okoliščine kršitve, ki se očita podjetju TP, občutno razlikujejo od okoliščin kršitve, ki je bila očitana podjetju Intel, in sicer v tem, da je bilo kršitveno ravnanje podjetja TP kljub svoji spremenljivosti nepretrgano in se je raztezalo na celotno obdobje kršitve, medtem ko je bila kršitev, ki je bila očitana podjetju Intel, močno zgoščena v nekem obdobju, ki je bilo občutno krajše od celotnega obdobja kršitve.
- 144 Glede na navedeno ni mogoče trditi, da je Komisija pri presoji teže kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, zavrnila upoštevanje dejstva, da sta se trajanje različnih elementov kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, in njena intenzivnost v času spreminjala.
- 145 Poleg tega na podlagi vsebinskega preizkusa podrobnih trditev tožeče stranke, ki bo izveden v nadaljevanju, ni mogoče ugotoviti, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila napako pri presoji pri tem, ko se je izrekla glede teže kršitve, ki jo je storilo podjetje TP.
- 146 Glede tega je treba najprej na eni strani navesti, da tožeča stranka s temi trditvami ne izpodbija niti obstoja kršitve niti njenega trajanja, kot je bilo opredeljeno v izpodbijanem sklepu, in sicer kot obdobje od 3. avgusta 2005 do 22. oktobra 2009. Poleg tega ne izpodbija niti tega, da je bila zloraba prevladujočega položaja, ki se očita podjetju TP, opredeljena kot enotna in trajajoča kršitev, niti obstoja strategije za omejevanje konkurence na vseh stopnjah postopka za pridobitev dostopa do njegovega omrežja.
- 147 Na drugi strani je treba trditve tožeče stranke, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je navedla, da so različni elementi kršitve, ki se očita podjetju TP, trajali enako dolgo kot obdobje kršitve, zavrniti, ker temeljijo na očitno napačni razlagi izpodbijanega sklepa. Tem trditvam nasprotujejo navedbe Komisije v točkah obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki so omenjene zgoraj v točkah 138, 139 in 142.
- 148 Prvič, v zvezi s ponujanjem nerazumnih pogojev AO v sporazumih glede dostopa BSA in LLU do omrežja podjetja TP je treba najprej navesti, da se trditve, predstavljene v pisanjih tožeče stranke, nanašajo na več kot trideset pogodbenih pogojev, ki naj bi bili spremenjeni ali izbrisani iz pogodb podjetja TP glede dostopov BSA in LLU. Tožeča stranka tako predstavlja podroben izračun obdobj, med katerimi so bili ti pogoji spremenjeni ali ukinjeni. Vendar je treba glede na zapletenost pogodb o dostopu do veleprodajnih proizvodov širokopasovnega dostopa težo in negativne posledice tega, da je podjetje TP v svojih pogodbah predlagalo nerazumne pogoje, presojati celovito, ne pa izhajati iz vsakega od teh pogojev posebej.
- 149 Dalje, ugotoviti je treba, da tožeča stranka s temi trditvami zgolj potrjuje, da je podjetje TP AO ponujalo pogodbe, v katerih niso bila spoštovana številna določila iz referenčnih ponudb BSA in LLU, in sicer od maja 2006 oziroma junija 2006 do konca leta 2008 oziroma februarja 2009. To, da naj bi se ta praksa pojavila po začetku obdobja kršitve in prenehala pred njegovim koncem, ne more zmanjšati teže kršitvenega ravnanja podjetja TP. Čeprav namreč tožeča stranka trdi, da se je nespoštovanje pogojev iz referenčne ponudbe BSA začelo šele maja 2006, ne prereka dejstva, da je bila ta ponudba sprejeta z večmesečno zamudo, ker to podjetje UKE ni predložilo osnutka referenčne ponudbe, s čimer je kršilo regulativne obveznosti (glej točki 14 in 126 zgoraj). V zvezi s prenehanjem tega elementa kršitve Komisija ustrezno opozarja, da to, da podjetje TP v svojih pogodbah ni več predlagalo nerazumnih pogojev, ne pomeni, da je te pogoje ukinilo v pogodbah, ki so že veljale. Nerazumni pogoji so se torej lahko še naprej uporabljali v škodo AO.
- 150 Nazadnje, tega elementa kršitve ni mogoče preučiti brez upoštevanja okoliščin, ki jih tožeča stranka ne prereka, in sicer tega, da je podjetje TP med začetnim delom obdobja kršitve, in sicer v fazi pogajanj o pogodbah z AO, izvajalo ravnanja s ciljem odvrčanja AO od pridobitve dostopa do njegovega

omrežja, zlasti različne taktike za zavlačevanje pogajanj glede pogodb in strategijo za to, da bi bilo AO kar najbolj oteženo pridobivanje splošnih informacij o njegovem omrežju. Ta ugotovitev pa potrjuje sklep Komisije, da je bil pogajalski prostor AO zelo majhen, tako da so morali AO bodisi sprejeti pogoje, ki jih je predlagalo podjetje TP, čeprav so bili ti v nasprotju z določbami upoštevanih referenčnih ponudb, bodisi sprožiti postopke pred UKE, da bi podjetje TP prisilili k spoštovanju zakonskih obveznosti, ali pa se odločiti, da ne bodo vstopili na trg (točke 305, 314 in 716 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

- 151 Drugič, v zvezi z omejevanjem fizičnega dostopa do omrežja podjetja TP je treba najprej navesti, da dejstvo, da nekatera ravnanja podjetja TP niso trajala tako dolgo kot kršitev, ali to, da so ta ravnanja skozi to celotno obdobje postajala šibkejša, ne dokazuje, da je bila kršitev manj resna in da globa, ki je bila naložena podjetju TP, ni sorazmerna. Kot navaja Komisija, so se namreč različna ravnanja, ki jih je podjetje TP uporabilo v zaporednih fazah postopka za pridobitev dostopa do njegovega omrežja, dopolnjevala. Poleg tega je v zvezi z zavrnitvami naročil AO iz formalnih ali tehničnih razlogov Komisija zlasti v točkah 383 in 409 obrazložitve izpodbijanega sklepa izrecno priznala, da se je stanje izboljšalo, na podlagi trditve, ki jih podaja tožeča stranka, pa ni mogoče sklepati, da Komisija ni upoštevala tega izboljšanja pri določanju globe. Dalje, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, se težava previsoke ocene stroškov naložb glede dostopa LLU ni nanašala zgolj na en osamljen primer. Na to težavo sta namreč opozorila dva AO in jo je navedel UKE v zapisniku nadzora, ki je bil opravljen v letu 2008. Komisija glede tega še navaja, da ker je v tem obdobju (2008) le malo operaterjev uporabljalo dostop LLU, so trije navedeni primeri pomembni in jih ni mogoče šteti za pretirane. Nazadnje, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, dokazi, ki jih je zbrala Komisija, zlasti zapisnik nadzora, ki ga je opravil UKE oktobra 2007, in izjave AO, pravno zadostno potrjujejo, da je podjetje TP zavlačevalo z izvrševanjem naročil za vzpostavitev ali spremembo ZDS.
- 152 Tretjič, v zvezi z omejenim dostopom do naročniških vodov tožeča stranka ne izpodbija navedb Komisije v zvezi z zavračanjem naročil iz formalnih in tehničnih razlogov. Navaja zgolj, da so se težave v zvezi z dostopnostjo vodov WLR za dostop BSA prenehale oktobra 2007 in da so se težave v zvezi z zamudami pri izvrševanju naročil za dostop BSA in LLU pojavile samo v letu 2007 in na začetku leta 2008. Vendar na eni strani to ne vpliva na ugotovitev Komisije, da je podjetje TP izvajalo ravnanja z namenom omejitve dostopa AO do naročniških vodov, ki so bila za AO posebej moteča, ker so vplivala na njihova neposredna razmerja s končnimi uporabniki. Na drugi strani je Komisija zlasti v točkah 508 in 510 obrazložitve izpodbijanega sklepa izrecno potrdila, da so bili elementi kršitve, ki jih navaja tožeča stranka, časovno omejeni, in na podlagi ničesar ni mogoče sklepati, da tega ni upoštevala pri določanju globe.
- 153 Četrtrič, tudi trditve tožeče stranke v zvezi z neposredovanjem točnih in zanesljivih splošnih informacij AO ne potrdijo tega, da je Komisija pri določitvi globe, ki je bila naložena podjetju TP, pretiravala glede teže kršitve.
- 154 Najprej, tožeča stranka ne izpodbija navedb v izpodbijanem sklepu, da je bilo tehnično možno zagotoviti dostop do bolj točnih in zanesljivih splošnih informacij in da je PTK, hčerinska družba podjetja TP, lahko imela takšen dostop. Tožeča stranka ne izpodbija niti tega, da je bila kvaliteta splošnih informacij najslabša v prvi fazi obdobja kršitve, torej med letoma 2005 in 2006. To ravnanje, skupaj z zavlačevanju podjetja TP med pogajanja z AO, pa je bilo za AO najbolj moteče ravno v tej fazi, ker zaradi njega niso mogli načrtovati in izvajati svojih poslovnih strategij. Dalje, kljub izboljšanju kvalitete splošnih informacij, ki ga je poleg tega Komisija priznala (točka 528 obrazložitve izpodbijanega sklepa), so v izpodbijanem sklepu omenjeni primeri, potrjeni z izjavami AO, posredovanja netočnih ali protislovnih splošnih informacij še v letih 2008 in 2009. Prav tako so težave v zvezi z razpoložljivostjo računalniškega vmesnika, ki omogoča dostop do podatkovnih baz s splošnimi informacijami, kljub pobudam podjetja TP obstajale še do leta 2010. Nazadnje, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, Komisija ni pretiravala pri oceni obsega težav v zvezi s formatom podatkov. Po eni strani je namreč

navedla, da so se te težave pojavile „včasih“ (točka 529 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Po drugi strani te težave, če se jih presoja v kontekstu slabe kvalitete splošnih informacij, ki jih je posredovalo podjetje TP, pomenijo prikaz splošnega obnašanja podjetja TP do AO.

155 Poleg tega je Komisija v izpodbijanem sklepu potrdila, da je podjetje TP sprejelo ukrepe, zaradi katerih se je kvaliteta teh informacij izboljšala, zlasti med letom 2009. Na podlagi ničesar pa ni mogoče sklepati, da tega izboljšanja ni upoštevala pri določanju globe.

156 Glede na navedeno je treba po mnenju Splošnega sodišča razsoditi, da Komisija, s tem ko je v točkah 903 in 907 obrazložitve izpodbijanega sklepa odgovorila na trditve podjetja TP v zvezi s spremenljivostjo trajanja in intenzivnosti nekaterih ravnanj, s katerimi je kršilo regulativni okvir in ki jih je Komisija razporedila v pet elementov zlorabe prevladujočega položaja, pri čemer tožeča stranka te trditve v bistvu ponavlja v okviru tega dela, ni napačno uporabila prava ali storila napake pri presoji. V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ni mogoče šteti, da je način, kako je Komisija upoštevala spremenljivost trajanja in intenzivnosti protikonkurenčnih ravnanj, ki so ji očitana, v nasprotju z načelom sorazmernosti.

157 Iz tega sledi, da je treba prvi del tega tožbenega razloga zavrni.

– Drugi del: obstoj napak v ugotovitvah Komisije v zvezi z vplivom kršitve na zadevne trge

158 Tožeča stranka ob podpori PIIT z drugim delom v bistvu trdi, prvič, da Komisijina presoja narave in teže kršitve temelji predvsem na ugotovitvi, da je imelo ravnanje podjetja TP dejanske učinke na zadevnih trgih. V skladu s sodno prakso, zlasti s sodbo z dne 8. septembra 2010, Deltafina/Komisija (T-29/05, ZOdl., EU:T:2010:355, točka 248), naj bi morala Komisija v takem primeru navesti konkretne, verodostojne in zadostne indice, ki omogočajo presojo dejanskega vpliva, ki ga je kršitev lahko imela na konkurenco na zadevnem trgu. V izpodbijanem sklepu pa naj bi Komisija, namesto da bi preizkusila dejanske učinke ravnanja podjetja TP na trgu, preizkusila zgolj njegove verjetne učinke.

159 Drugič, tožeča stranka in PIIT trdita, da je ocena teh verjetnih učinkov ravnanja podjetja TP na zadevnih trgih napačna. Ugotovitve Komisije naj bi bile pretirane in naj ne bi upoštevale pomembnih dejavnikov za oceno vpliva ravnanja tožeče stranke.

160 Komisija na eni strani zanika, da je presojo teže kršitve utemeljila na ugotovitvi, da so imela ravnanja podjetja TP konkreten negativen vpliv na zadevnih trgih. Na drugi strani zavrača trditve tožeče stranke in PIIT, da je storila napake pri presoji verjetnih učinkov kršitve. Predlaga torej, naj se drugi del tega tožbenega razloga zavrne.

161 Glede tega je treba na prvem mestu navesti, da trditve tožeče stranke temeljijo na predpostavki, da je pravilo, ki je bilo postavljeno v zgoraj v točki 158 navedeni sodbi Deltafina/Komisija (EU:T:2010:355, točka 248) v kontekstu uporabe Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) uredbe št. 17 in člena 65(5) [PJ] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 171, v nadaljevanju: Smernice iz leta 1998), mogoče uporabiti za Smernice iz leta 2006.

162 Opozoriti je treba, da je morala Komisija pri ocenjevanju teže kršitve v skladu s točko 1.A Smernic iz leta 1998 med drugim upoštevati „njen dejanski vpliv na trg, kjer se t[a] lahko meri“. V zgoraj v točki 158 navedeni sodbi Deltafina/Komisija (EU:T:2010:355, točka 248) in v zgoraj v točki 65 navedeni sodbi Prym in Prym Consumer/Komisija (EU:C:2009:505, točki 81 in 82) je sodišče Unije odločilo, da je dejanski vpliv kršitve na trg načeloma zgolj neobvezen element presoje teže kršitve, ki, v primeru da je prisoten, Komisiji omogoča, da izhodiščni znesek globe poveča nad minimalnega. Vendar je Sodišče ugotovilo, da ni dovolj, da Komisija, kadar meni, da je treba za namene izračuna

globe upoštevati ta neobvezen element, navede zgolj preprosto domnevo, ampak mora navesti konkretne, verodostojne in zadostne indice, ki omogočajo presojo dejanskega vpliva, ki ga je kršitev lahko imela na konkurenco na navedenem trgu.

- 163 V Smernicah iz leta 2006, ki jih je Komisija uporabila za izračun globe v obravnavani zadevi, ni več določeno upoštevanje „dejanskega vpliva na trg, kjer se t[a] lahko meri“ pri presoji teže dane kršitve. Točka 22 Smernic iz leta 2006 namreč določa, da bo Komisija pri odločitvi, ali bi moral biti delež vrednosti prodaje, ki se določi glede na težo kršitve, v spodnjem ali zgornjem delu razpona do 30 %, upoštevala več dejavnikov, kot so narava kršitve, skupni tržni delež vseh zadevnih podjetij, geografski obseg kršitve in dejstvo, ali je bila kršitev izvršena ali ne. Iz tega izhaja, da Komisiji pri vrednotenju deleža vrednosti prodaje, ki se določi glede na težo kršitve, načeloma ni treba upoštevati dejanskega vpliva kršitve na trg. Vendar, ker seznam dejavnikov, ki so naštet v točki 22 Smernic iz leta 2006, ni izčrpen, Komisija, če meni, da je to smotno, lahko upošteva dejanski vpliv kršitve na trg, da bi povečala ta delež. V takem primeru je treba šteti, da se sodna praksa, ki je navedena v prejšnji točki, uporabi tudi glede Smernic iz leta 2006, tako da mora Komisija navesti konkretne, verodostojne in zadostne indice, ki omogočajo presojo dejanskega vpliva, ki ga je kršitev lahko imela na konkurenco na navedenem trgu.
- 164 Na drugem mestu je treba navesti, da ta del prvega tožbenega razloga vsebuje dva sklopa trditve, od katerih se prvi nanaša na pomanjkanje obrazložitve. Tožeča stranka in PIIT namreč s temi trditvami utemeljujeta, da je Komisija presojo teže kršitve utemeljila na dejanskih negativnih učinkih kršitve, ki se očita podjetju TP, na konkurenco in potrošnike. Trdita, da je Komisija v izpodbijanem sklepu preučila zgolj verjetne učinke te kršitve in torej z vidika zgoraj v točki 158 navedene sodbe Deltafina/Komisija (EU:T:2010:355, točka 248) ni podala zadostne obrazložitve v zvezi z obstojem teh dejanskih učinkov. Tožeča stranka in PIIT želita s trditvami, ki so zbrane v drugem sklopu, dokazati napake, ki naj bi jih storila Komisija pri presoji verjetnih učinkov kršitve.
- 165 Prvič, v zvezi s trditvami, ki spadajo v prvi sklop, je treba opozoriti, da je treba obrazložitev aktov institucij Unije, ki se zahteva s členom 296 PDEU, presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, naravo podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, na katere se akt neposredno in posamično nanaša (sodba z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, ZOdl., EU:C:2014:2030, točki 31 in 32).
- 166 V obravnavani zadevi je treba navesti, da je presoja teže kršitve, ki jo je opravila Komisija v točkah od 899 do 908 obrazložitve izpodbijanega sklepa, razdeljena na štiri dele, pri čemer se prvi trije nanašajo na naravo kršitve, tržne deleže in geografski obseg kršitve, četrti pa je povzetek. V točki 906 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki spada pod ta povzetek, je Komisija navedla, da je pri določanju deleža vrednosti prodaje, ki ga je bilo treba ugotoviti za določitev osnovnega zneska globe, upoštevala zlasti naravo kršitve, njen geografski obseg, tržne deleže in dejstvo, da je bila ta kršitev izvršena.
- 167 Odlomek, ki ga izpodbija tožeča stranka, je vsebovan v točki 902 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki spada v del, posvečen presoji narave kršitve. Komisija je v tem delu najprej navedla, da je tako sama kot tudi sodišča Unije večkrat obsodila zlorabo prevladujočega položaja v obliki zavrnitve zagotavljanja storitve, kakršna se očita podjetju TP (točka 899 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Navedla je, da so imeli zadevni trgi proizvodov velik gospodarski pomen in da so igrali bistveno vlogo pri vzpostavitvi informacijske družbe, saj so širokopasovne povezave dejavnik, ki pogojuje zagotavljanje različnih digitalnih storitev končnim uporabnikom (točka 900 obrazložitve). Komisija je upoštevala tudi dejstvo, da je bilo podjetje TP edini lastnik nacionalnega telekomunikacijskega omrežja in da so bili zato AO, ki so želeli ponujati storitve na podlagi tehnologije DSL, popolnoma odvisni od njega (točka 901 obrazložitve).

168 Nazadnje je Komisija v točki 902 obrazložitve navedla:

„Prav tako, kot je opisano v [točki] VIII.1, ravnanje podjetja TP spada med zlorabe s ciljem izključiti konkurenco na maloprodajnem trgu ali vsaj zavreti vstop novih ponudnikov ali razvoj tega trga. Poleg tega, kot je bilo navedeno v točki 892 obrazložitve, se je podjetje TP zavedalo, da je njegovo ravnanje nezakonito. To negativno vpliva na konkurenco in na potrošnike, ki se soočajo z dvigom cen ter z zmanjšanjem izbire in števila inovativnih proizvodov.“

169 Obrazložitev, ki jo je podala Komisija v točkah od 899 do 906 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ne pušča nobenih dvomov glede elementov, na katerih je Komisija utemeljila presojo teže kršitve in ki so: narava kršitve, njen geografski obseg, deleži podjetja TP na zadevnih trgih in to, da je to podjetje kršitev izvršilo. V nasprotju s tem, kar trdita tožeča stranka in PIIT, Komisija v točki 902 obrazložitve izpodbijanega sklepa ni trdila – in iz te točke obrazložitve, upoštevajoč celotno obrazložitev glede teže kršitve, tega tudi ni mogoče razbrati – da je upoštevala dejanske učinke kršitve na trgu in na potrošnike, ko je na podlagi te teže določila delež vrednosti prodaje, ki ga je bilo treba ugotoviti za namene določitve osnovnega zneska globe. Natančneje, povedi, ki jo navaja tožeča stranka, ni mogoče razumeti drugače kot tako, da se na splošno in abstraktno nanaša na naravo kršitve in na to, da je ta kršitev, ker je bila namerna in je bil njen cilj izključiti konkurenco na maloprodajnem trgu ali zavreti razvoj tega trga, lahko negativno vplivala na konkurenco in potrošnike.

170 Glede tega je treba še dodati, da so ugotovitve, ki so podane v prvi in drugi povedi zadevne točke obrazložitve in ki se nanašajo na izključevanje konkurence na maloprodajnem trgu in na namernost kršitve, ponazorjene z napotitvijo na, prvič, točko VIII.1 izpodbijanega sklepa, v kateri Komisija opisuje strategijo podjetja TP s ciljem omejiti konkurenco na vseh stopnjah postopka za pridobitev dostopa AO do njegovega omrežja, in drugič, točko 892 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v kateri je obrazložila ugotovitev, da je bila kršitev storjena namerno. Nasprotno pa zadnja poved točke 902 obrazložitve ne vsebuje nobene napotitve na točko X.4.4 izpodbijanega sklepa, v kateri je Komisija predstavila preudarke v zvezi z verjetnimi učinki kršitve.

171 Iz tega sledi, da Komisija pri presoji teže kršitve ni upoštevala dejanskih učinkov kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, na zadevnih trgih niti verjetnih učinkov te kršitve, ki jih je preučila v točki X.4.4 izpodbijanega sklepa. V skladu s sodno prakso, ki je navedena zgoraj v točki 162, Komisiji, ker pri oceni teže kršitve ni upoštevala njenih dejanskih učinkov, teh tudi ni bilo treba dokazati.

172 Trditve tožeče stranke, ki se nanaša na pomanjkanje obrazložitve glede dokazanosti dejanskih učinkov kršitve za namene presoje njene teže, je treba torej zavrniti kot neutemeljeno.

173 Drugič, trditve, ki jih vsebuje drugi sklop in s katerimi želita tožeča stranka in PIIT dokazati napake, ki naj bi jih storila Komisija pri presoji verjetnih učinkov kršitve, je treba šteti za brezpredmetne. Ker namreč Komisija ni upoštevala verjetnih učinkov kršitve pri oceni njene teže, ki jo je uporabila za namene določitve deleža vrednosti prodaje, na podlagi katerega je določila osnovni znesek globe, eventualne napake pri presoji verjetnih učinkov kršitve ne morejo vplivati na ta osnovni znesek.

174 Zato je treba trditve, s katerimi želita tožeča stranka in PIIT dokazati, da je Komisija storila napake pri presoji verjetnih učinkov kršitve, zavrniti kot brezpredmetne.

175 Iz tega izhaja, da je treba drugi del tega tožbenega razloga zavrniti.

176 Poleg tega je treba za namene presoje osnovnega zneska globe z vidika načela sorazmernosti opozoriti, prvič, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da globa ni odvisna zgolj od trajanja protikonkurenčnih ravnanj, njihovega števila in intenzivnosti, ampak tudi od narave kršitve, obsega prizadetega trga in škode, povzročene gospodarskemu javnemu redu, ter relativnega pomena in tržnega deleža odgovornih podjetij (glej v tem smislu zgoraj v točki 111 navedeno sodbo KME Germany in drugi/Komisija, EU:C:2011:810, točki 96 in 97 in navedena sodna praksa). Drugič, globa mora odražati

tudi elemente, kot so odvrčalni učinek glob, ravnanje zadevnega podjetja in nevarnost, ki jo tovrstna kršitev pomeni za cilje Unije. Tretjič, globa, ki je naložena podjetju zaradi kršitve na področju konkurence, mora biti sorazmerna s kršitvijo, ki se presoja celostno (glej v tem smislu zgoraj v točki 109 navedeno sodbo Transcatab/Komisija, EU:T:2011:562, točka 189).

- 177 Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso podjetje s prevladujočim položajem nosi posebno odgovornost, da s svojim ravnanjem ne ogroža učinkovite in neizkrivljene konkurence na notranjem trgu. Če obstoj prevladujočega položaja izvira iz nekdanjega monopola na podlagi predpisov, je treba to okoliščino upoštevati (sodba z dne 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, ZOdl., EU:C:2012:172, točka 23).
- 178 Splošno sodišče ob upoštevanju zgoraj navedene sodne prakse meni, da je treba v obravnavani zadevi pri presoji sorazmernosti globe in natančneje sorazmernosti osnovnega zneska globe nujno upoštevati, prvič, dejstvo, da je imela tožeča stranka prevladujoč položaj, izvirajoč iz nekdanjega monopola na podlagi predpisov, tako na veleprodajnem trgu širokopasovnega dostopa LLU in BSA, na katerem je bila edini ponudnik, kot tudi na maloprodajnem trgu.
- 179 Drugič, kot izhaja iz točk od 125 do 136 in od 146 do 157 zgoraj in čeprav so bila nekatera posamezna protikonkurenčna ravnanja, ki se očitajo podjetju TP, krajša od obdobja kršitve, je bila kršitev, ki jo je storilo podjetje TP in katere obstoj ni sporen, sestavljena iz številnih, očitnih, vztrajnih in namernih kršitev regulativnega okvira, s katerim je bilo kot operater s pomembno močjo na trgu zavezano, da AO dovoli razvezan dostop do svoje krajevne zanke in do povezanih storitev pod transparentnimi, pravičnimi in nediskriminatornimi pogoji.
- 180 Tretjič, ni sporno, da se je podjetje TP zavedalo, da njegovo ravnanje ni zakonito tako z vidika predpisov, saj je bilo preganjano in obsojeno z odločbami nacionalnega regulativnega organa, ki so bile potrjene s pravnomočnimi odločbami nacionalnih sodišč, kot z vidika konkurenčnega prava, saj je bil cilj njegovih ravnanj preprečiti ali zavreti vstop novih ponudnikov na zadevne trge proizvodov.
- 181 Četrto, ugotoviti je treba, da so trgi proizvodov, ki so bili prizadeti z zlorabami podjetja TP in ki so zelo obširni, saj obsegajo celotno ozemlje ene od največjih držav članic Unije, zelo pomembni tako z gospodarskega vidika kot tudi z družbenega vidika, ker je širokopasovni internetni dostop ključni element razvoja informacijske družbe.
- 182 Iz točk od 899 do 902, 904 in 905 obrazložitve izpodbijanega sklepa pa izhaja, da je Komisija upoštevala te elemente pri presoji teže kršitve. Komisija je namreč v teh točkah obrazložitve najprej navedla, da je tako sama kot tudi sodišča Unije večkrat obsodila zlorabo prevladujočega položaja v obliki zavrnitve zagotavljanja storitve, kakršna se očita podjetju TP. Navedla je, da so imeli zadevni trgi proizvodov velik gospodarski pomen in da so igrali bistveno vlogo pri vzpostavitvi informacijske družbe. Komisija je upoštevala tudi dejstvo, da je bilo podjetje TP edini lastnik nacionalnega telekomunikacijskega omrežja in da so bili zato AO, ki so želeli ponujati storitve na podlagi tehnologije DSL, popolnoma odvisni od njega. Poleg tega je bilo poudarjeno, da je bil cilj ravnanja podjetja TP izključiti konkurenco na maloprodajnem trgu ali vsaj zavreti vstop novih ponudnikov ali razvoj tega trga, da je bilo to ravnanje zavestno in da je negativno vplivalo na konkurenco in na potrošnike (točke od 899 do 902 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Nazadnje, Komisija je upoštevala dejstvo, da je imelo podjetje TP v celotnem obdobju kršitve prevladujoč položaj, in to ne samo na veleprodajnem trgu, na katerem je imelo monopol, ampak tudi na maloprodajnih trgih, na katerih so bili njegovi tržni deleži z vidika prihodkov med 57 % in 46 %. Komisija je glede tega navedla, da je bila razlika med tržnim deležem podjetja TP in tržnim deležem AO takoj za njegovim občutna. V zvezi z geografskim obsegom zadevnega trga je Komisija navedla, da je kršitev, ki jo je storilo podjetje TP, zajemala celotno ozemlje Poljske (točki 904 in 905 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 183 Ti elementi, ki jih tožeča stranka ne izpodbija, zadoščajo za ugotovitev, da je bila zloraba prevladujočega položaja, ki se očita podjetju TP, resna kršitev.

184 Poleg tega je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v okviru uporabe Smernic iz leta 1998, v katerih je bilo določeno razlikovanje med zelo resnimi, resnimi in manjšimi kršitvami, potrdilo presojo Komisije, v skladu s katero je bilo treba izvrševanje prakse cenovnih škarij prvotnega nacionalnega telekomunikacijskega operaterja opredeliti kot zelo resno kršitev in resno zlorabo prevladujočega položaja (sodba z dne 29. marca 2012, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, T-336/07, ZOdl., EU:T:2012:172, točke od 382 do 387). Dodati je treba, da je Splošno sodišče potrdilo opredelitev kršitve iz navedene zadeve kot „zelo resne“ za celotno obdobje zadevne kršitve, čeprav je Komisija priznala, da zadevna kršitev ni bila enako resna skozi celotno navedeno obdobje (zgoraj navedena sodba Telefónica in Telefónica de España/Komisija, EU:T:2012:172, točke od 417 do 419).

185 Čeprav je narava kršitve člena 102 PDEU, ki pomeni uporabo cenovnih škarij, drugačna od narave kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, in sicer gre za zavrnitev zagotavljanja storitve, je mogoče tudi to zadnjo kršitev šteti za resno zlorabo in jo obravnavati kot zelo resno. V zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 184 navedena sodba Telefónica in Telefónica de España/Komisija (EU:T:2012:172), je bila namreč opredelitev kršitve kot zelo resne v bistvu utemeljena na treh elementih, in sicer na dejstvu, da ni bilo mogoče, da se tožeča stranka ne bi zavedala, da njeno ravnanje ni zakonito, na namernosti tega ravnanja in na dejstvu, da je imel prvotni operater dejanski monopol na veleprodajnem trgu širokopasovnega dostopa in zelo močan prevladujoč položaj na maloprodajnem trgu. Vsi ti elementi pa so prisotni v obravnavani zadevi, saj niso izpodbijani niti namernost in nezakonitost ravnanja podjetja TP niti velikost njegovih zadevnih tržnih deležev.

186 Glede na zgornje preudarke Splošno sodišče meni, da ob upoštevanju posebne teže kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, Komisija ni kršila načela sorazmernosti s tem, da je delež vrednosti prodaje, upoštevan za namene določitve osnovnega zneska globe, ki mu jo je naložila, v skladu s točkami od 19 do 22 Smernic iz leta 2006 določila na 10 % vrednosti prodaje.

187 Zato je treba ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Četrty tožbeni razlog

188 Četrty tožbeni razlog se nanaša na neupoštevanje olajševalnih okoliščin. Tožeča stranka ob podpori PIIT glede tega trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila napako pri presoji s tem, da kot olajševalnih okoliščin ni upoštevala treh elementov, na katere se je sklicevalo podjetje TP med upravnim postopkom, in sicer: prvič, „ogromnih“ naložb, ki so bile izvedene po sporazumu z UKE za modernizacijo poljske infrastrukture fiksnih vodov v korist AO in končnih uporabnikov, drugič, tega, da je podjetje TP prostovoljno prenehalo s kršitvijo, in tretjič, zavez, ki jih je predlagalo to podjetje.

189 Poleg tega tožeča stranka za primer, da Splošno sodišče ne bi menilo, da spremenljivost trajanja in intenzivnosti njenega ravnanja, na katero se je sklicevala v okviru prvega dela tretjega tožbenega razloga, upravičuje zmanjšanje osnovnega zneska globe, Splošnemu sodišču predlaga, naj to upošteva kot olajševalno okoliščino.

190 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

191 Trditve, ki jih podajata tožeča stranka in PIIT, je treba preizkusiti z vidika načel, ki so bila navedena zgoraj v točkah od 110 do 114.

– Naložbe, ki jih je izvedlo podjetje TP po sporazumu z UKE

192 V zvezi z naložbami v naprave tožeča stranka trdi, da se je na podlagi sporazuma z UKE zavezala, da bo izvedla dve vrsti naložb, in sicer na eni strani naložbe za izboljšanje dostopa AO do storitev dostopa BSA in do storitev dostopa LLU, na drugi pa naložbe za modernizacijo poljske infrastrukture fiksnih vodov.

- 193 Te zadnje naložbe, ki so bile ocenjene na 761,4 milijona EUR med oktobrom 2009 in koncem leta 2011, od česar je bilo 168,3 milijona EUR porabljenega konec leta 2010, bi bilo treba po mnenju tožeče stranke upoštevati kot olajševalno okoliščino. Tožeča stranka glede tega trdi, da so te naložbe prostovoljni ukrep, ki presega nujne ukrepe za prenehanje kršitve, ki jo je ugotovila Komisija, in da so imeli od njih koristi tako poljski potrošniki kot AO. Tako naj bi bilo treba te naložbe opredeliti kot ukrep za popravilo kršitve, ki jo je storilo podjetje TP, podobno tistemu, ki ga je priznalo Splošno sodišče kot olajševalno okoliščino v sodbi z dne 30. aprila 2009, Nintendo in Nintendo of Europe/Komisija (T-13/03, ZOdl., EU:T:2009:131). Te naložbe naj bi bile tudi primerljive s plačili zasebnih šol v Združenem kraljestvu v skrbniški izobraževalni sklad v zadevi, ki je bila rešena z odločbo urada Združenega kraljestva za varstvo konkurence z dne 20. novembra 2006 (zadeva CA 98/05/2006 – Independent Schools).
- 194 Na obravnavi sta tožeča stranka in PIIT poudarili, da se je več kot 12 % naložb v modernizacijo omrežja podjetja TP nanašalo na dele poljskega ozemlja, na katerih ni bilo nobene infrastrukture, ki bi omogočala fiksni dostop do interneta. Naložbe v te regije, poimenovane tudi „bele lise“ (white spots) ali območja digitalne izključenosti (digital exclusion zones) naj za AO ne bi bile zanimive, zlasti zaradi ekonomskih in pravnih ovir, ki so značilne zanje. Glede tega je PIIT napotila na dokumente, ki potrjujejo pozitivne učinke naložb podjetja TP za AO in končne uporabnike in ki so priloženi k vlogam tožeče stranke in k njeni intervencijski vlogi.
- 195 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da teh naložb ni obravnavala kot olajševalne okoliščine iz razloga, da naj ne bi spreminjale narave kršitve. Ta zavrnitev naj bi namreč pomenila, da je mogoče kot olajševalne okoliščine opredeliti zgolj okoliščine, ki spreminjajo naravo kršitve. V Smernicah iz leta 2006 pa so kot možne olajševalne okoliščine priznani elementi, ki ne vplivajo na naravo kršitve, kot je sodelovanje s Komisijo. Tožeča stranka trdi, da neupoštevanje teh naložb pomeni tudi kršitev načela sorazmernosti.
- 196 Glede tega je treba navesti, da so naložbe, na katere se sklicuje tožeča stranka, povezane z obveznostjo iz točke 2(1)(k) sporazuma z UAE, ki sta ga podpisala predsednik UAE in predsednik uprave podjetja TP. V skladu s to točko sporazuma se je podjetje TP zavezalo, da bo zagotovilo infrastrukturo za fiksni širokopasovni internetni dostop, s katero naj bi bilo mogoče ustvariti vsaj 1.200.000 novih povezav, pod pogoji, ki so opisani v prilogah k temu sporazumu.
- 197 Vendar je na eni strani v uvodnih izjavah od 6 do 9 tega sporazuma navedeno:
- „6. Predsednik UAE meni, da podjetje TP ne spoštuje regulativnih obveznosti, ki jih ima na podlagi [njegovih] odločb, zlasti obveznosti prepovedi diskriminacije v zvezi z dostopom do infrastrukture podjetja TP.
7. Podjetju TP so bile v več desetih primerih naložene globe, med drugim ker ni v roku izpolnilo pogojev za zagotovitev dostopa na področju telekomunikacij; ker ni izvrševalo ponudbe, s katero so bili opredeljeni okvirni pogoji sporazumov o razvezanem dostopu do krajevne zanke in povezanih napravah (ponudba RUO [referenčna ponudba o razvezanem dostopu]); ker je kršilo odločbo o uvedbi ponudbe Bitstream Access [storitev širokopasovnega dostopa]; ker ni predložilo navodila v zvezi z regulativnim računovodstvom in opisa izračuna stroškov na trgu za klice iz omrežja podjetja TP; ker ni izvrševalo okvirne ponudbe podjetja TP o dostopu na področju telekomunikacij v zvezi s povezavo med omrežji (ponudba RIO [referenčna ponudba medomrežnega povezovanja]) in ker ni razkrilo vsebine sporazumov o dostopu na področju telekomunikacij.
8. Po mnenju predsednika UAE regulativne obveznosti v zvezi z dostopom do telekomunikacijskega omrežja, ki so bile naložene podjetju TP, niso omogočile zagotovitve učinkovite konkurence na zadevnih trgih, na katerih je podjetje TP operater s pomembno močjo, ta neobstoj učinkovite konkurence pa je po mnenju predsednika UAE trajen. Zato je predsednik UAE začel s pripravami, da bo podjetju TP kot regulativni ukrep odrejena obveznost funkcionalne ločitve.

9. Podjetje TP je v izogib naložitve obveznosti funkcionalne ločitve začelo pogajanja z udeleženci na trgu telekomunikacij, ki so namenjena določitvi pravil o sodelovanju z [AO], na podlagi katerih bo po navedbah podjetja TP mogoče ustaviti protikonkurenčna in diskriminatorna ravnanja podjetja TP, ki so bila ugotovljena na zadevnih trgih, na katerih je [to podjetje] operater s pomembno močjo.“
- 198 Na drugi strani bi na podlagi točke 2(2) sporazuma z UKE po mnenju predsednika UKE to, da bi podjetje TP izvajalo vse zaveze, ki jih je sprejelo na podlagi tega sporazuma, zlasti zaveze iz točke 2(1)(k) o ustvaritvi 1.200.000 novih povezav, lahko pripeljalo do prenehanja največjih težav, ki jih je ugotovil na trgu telekomunikacij v zvezi z dostopom do telekomunikacijskega omrežja in ki so našteje v točki 8 uvodnega dela sporazuma, navedeni zgoraj v točki 197.
- 199 Ob upoštevanju teh elementov je treba ugotoviti, prvič, da naložb podjetja TP ni mogoče šteti za popravne ukrepe, ki bi bili primerljivi s tistimi, ki jih je Komisija priznala v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 193 navedena sodba Nintendo in Nintendo of Europe/Komisija (EU:T:2009:131).
- 200 V nasprotju z nadomestili iz zadeve, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 193 navedena sodba Nintendo in Nintendo of Europe/Komisija (EU:T:2009:131), katerih namen je bil povrniti škodo tretjim osebam, za katere je bilo v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah ugotovljeno, da so bile finančno oškodovane zaradi kršitvenih ravnanj obtoženih podjetij, namreč namen vzpostavitve novih vodov in naložb, ki so bile potrebne zanj, ni bil AO nadomestiti morebitno nastalo škodo, ampak iz zadevnih trgov, na katerih je podjetje TP delovalo kot operater s pomembno močjo, odstraniti to, kar je predsednik UKE opredelil kot „trajno stanje neobstoja učinkovite konkurence“. Poleg tega, ker so bile naložbe podjetja TP namenjene vzpostavitvi novih povezav, končni uporabniki in AO, ki so čutili posledice protikonkurenčnih ravnanj podjetja TP, niso mogli imeti koristi od teh naložb.
- 201 Naložb podjetja TP tudi ni mogoče obravnavati kot popravnih ukrepov, ki bi bili primerljivi s plačili zasebnih šol v Združenem kraljestvu v zadevi CA 98/05/2006 – Independent Schools. Iz odločbe urada Združenega kraljestva za varstvo konkurence namreč izhaja, da so zasebne šole, ki so bile sankcionirane zaradi izmenjevanja informacij o ravneh vpisnih stroškov, z uradom sklenile neke vrste poravnavo, na podlagi katere je bila globa, ki jim je bila naložena, dokaj nizka. V zameno za to pa so se šole kršiteljice zavezale, da bodo prispevale v skrbniški izobraževalni sklad, ki je bil ustanovljen posebej v korist učencev, ki so obiskovali te šole v študijskih letih, glede katerih so bile izmenjane informacije o vpisnih stroških. Prispevke zadevnih šol v navedeni skrbniški sklad je mogoče primerjati s plačili v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 193 navedena sodba Nintendo in Nintendo of Europe/Komisija (EU:T:2009:131). Njihova narava pa ni ista kot narava naložb podjetja TP, katerih namen ni bil povrniti škodo AO in končnim uporabnikom, ki so čutili posledice ravnanj podjetja TP.
- 202 Drugič, čeprav je podjetje TP zaveze, ki so bile opredeljene v sporazumu z UKE, sprejelo prostovoljno, je treba ugotoviti, da je bila razlog za njih želja podjetja TP izogniti se radikalnemu regulativnemu ukrepu, in sicer funkcionalni ločitvi, ki ga je nameraval odrediti nacionalni regulativni organ z namenom, da bi podjetje TP prenehalo s trajajočimi in ponavljajočimi kršitvami regulativnega okvira. Glede tega je treba dodati, da iz izpodbijanega sklepa in iz besedila sporazuma z UKE, ki je navedeno zgoraj v točki 197, izhaja, da je UKE nameraval odrediti funkcionalno ločitev, ker so se drugi ukrepi, ki so bili sprejeti z namenom prisiliti podjetje TP k spoštovanju regulativnega okvira, zlasti več odločb, s katerimi mu je UKE naložil globe, izkazali za neučinkovite (glej točko 153 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Želja po preprečitvi uresničitve grožnje funkcionalne ločitve torej slabi prostovoljno naravo zavez, ki so bile prevzete na podlagi sporazuma, na katerega se sklicuje tožeča stranka.
- 203 Tretjič, naložbe, čeprav visoke in izvedene v območjih, ki poslovno niso zelo zanimive, so običajen element v poslovnem svetu in se izvajajo ob pričakovanju donosa. Tako je ustvaritev 1.200.000 novih povezav za podjetje TP pomenila predvsem možnost pridobitve 1.200.000 novih strank na območjih, v katera AO, ki nimajo enakega obsega in ne razpolagajo z enakimi sredstvi kot prvotni operater, niso

mogli investirati. Zato je treba ugotoviti, da so naložbe podjetja TP v modernizacijo in razvoj poljske infrastrukture fiksnih vodov sicer posredno koristile končnim uporabnikom in AO, vendar so te naložbe v prvi vrsti koristile podjetju TP.

- 204 Četrtrič, nazadnje je treba v zvezi s trditvami PIIT, utemeljenimi na dokumentih, ki so priloženi k njeni intervencijski vlogi in k vlogam tožeče stranke, že takoj navesti, da niso verjetne. Predpostavke, ki jih navaja PIIT v intervencijski vlogi in ki jih je razvila na obravnavi, so namreč v nasprotju z vsebino dokumentov, ki jih je priložila k intervencijski vlogi. Natančneje, v odločbi UKE z dne 28. aprila 2011 iz priloge 1 k intervencijski vlogi, ki je podjetje TP ni izpodbijalo pred poljskimi sodišči, so izpostavljene predvsem negativne posledice ravnanja podjetja TP za razvoj trga širokopasovnega internetnega dostopa na Poljskem, zlasti v obdobju kršitve. UKE poudarja, da izvajani regulativni ukrepi niso dali želenih rezultatov glede zatrtja diskriminatornih ravnanj prvotnega operaterja in zagotovitve enakega obravnavanja vseh operaterjev.
- 205 Nekateri dokumenti, na katere se sklicuje PIIT, sicer potrjujejo, da so AO in UKE priznali pozitivne učinke sporazuma z UKE za AO in končne uporabnike, vključno z naložbami, ki so bile določene v njem. Vendar ti pozitivni učinki ne morejo upravičiti zmanjšanja osnovnega zneska globe iz naslova olajševalnih okoliščin.
- 206 Zgoraj omenjene pozitivne učinke je namreč mogoče pripisati samemu sporazumu, ne pa posebej naložbam. Tako je najprej v dokumentu o regulativni strategiji do leta 2015 iz novembra 2012 (priloga 18 k intervencijski vlogi) UKE priznal pozitivne učinke izvajanja celote zavez, ki jih je podjetje TP prevzelo na podlagi sporazuma, na trg. Prav tako se je UKE v predstavitvi učinkov sporazuma, ki ga je sklenil s podjetjem TP, z dne 20. novembra 2011 (priloga 23 k intervencijski vlogi) skliceval na pozitivne učinke celotnega sporazuma na AO in končne uporabnike. Poleg tega je UKE, ki je ugotovil, da je ta sporazum koristil AO in končnim uporabnikom, zlasti zaradi razširitve telekomunikacijske infrastrukture, izboljšanja dostopa do te infrastrukture, večje konkurence na zadevnem trgu in znižanja cen, navedel, da je ta sporazum koristil tudi podjetju TP, zlasti ker se je to lahko izognilo funkcionalni ločitvi in možnim sporom v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije. Nazadnje, družba Netia, ki je največji konkurent podjetja TP na maloprodajnem trgu, je v splošnem poročilu iz maja 2010 (priloga 3 k intervencijski vlogi) priznala, da bi ji morale določbe sporazuma, ki se nanašajo na spoštovanje načela prepovedi diskriminacije, omogočiti hitrejšo aktivacijo novih naročniških vodov prek omrežja podjetja TP. V zvezi z naložbami podjetja TP v infrastrukturo družba Netia zgolj navaja, da se bo zaradi njih povečal obseg trga, na katerem deluje.
- 207 Komisija je upoštevala tudi izboljšanje stanja na zadevnem trgu kot posledico spremembe v ravnanju podjetja TP po podpisu sporazuma z UKE. Komisija se je namreč odločila, da bo datum podpisa sporazuma določila kot datum prenehanja kršitve.
- 208 Glede na te preudarke Komisiji ni mogoče očitati, da podjetju TP ni priznala olajševalnih okoliščin iz naslova naložb, ki jih je izvedlo za modernizacijo poljske infrastrukture fiksnih vodov. Glede tega ni pomembno, ali je mogoče kot olajševalne okoliščine opredeliti zgolj elemente, ki spreminjajo naravo kršitve, ali tudi elemente, ki nimajo te lastnosti.
- 209 Zato tega, da glede tožeče stranke ni bila priznana olajševalna okoliščina iz naslova naložb, ki jih je izvedla na podlagi sporazuma z UKE, ni mogoče šteti niti za kršitev točke 29 Smernic iz leta 2006 niti za kršitev načela sorazmernosti.

– Prostovoljno prenehanje s kršitvijo

- 210 Tožeča stranka ob podpori PIIT poudarja, da je na podlagi sporazuma z UKE prostovoljno prenehala s kršitvijo in trdi, da je v nasprotju z načelom sorazmernosti in točko 29 Smernic iz leta 2006, da se to nikakor ne upošteva kot olajševalna okoliščina iz razloga, da kršitev ni prenehala takoj po

posredovanju Komisije. Glede tega navaja, da si je podjetje TP od decembra 2008, torej že dva meseca po tem, ko je Komisija med 22. in 26. septembrom 2008 opravila preglede njegovih prostorov, do podpisa sporazuma z UKE 22. oktobra 2009 aktivno prizadevalo za odpravo elementov zlorabe, ki jo je ugotovila Komisija.

- 211 V skladu s točko 29, prva alineja, Smernic iz leta 2006 se osnovni znesek lahko zmanjša, kadar Komisija ugotovi, da obstajajo olajševalne okoliščine, kot so to, da zadevno podjetje dokaže prenehanje kršitve, takoj ko poseže Komisija.
- 212 Ta določba v bistvu povzema točko 3 Smernic iz leta 1998. V zvezi z navedeno točko je na eni strani Splošno sodišče menilo, da je njen cilj spodbuditi podjetja k prenehanju protikonkurenčnih ravnanj, takoj ko Komisija začne preiskavo v zvezi s tem (sodba z dne 13. julija 2011, Schindler Holding in drugi/Komisija, T-138/07, ZOdl., EU:T:2011:362, točka 274).
- 213 Na drugi strani je v skladu s sodno prakso prenehanje kršitve takoj, ko posreduje Komisija, logično lahko olajševalna okoliščina samo, če obstajajo razlogi za domnevo, da so navedena posredovanja spodbudila zadevna podjetja, da prenehajo s svojimi protikonkurenčnimi ravnanji (sodba z dne 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisija, C-679/11 P, EU:C:2013:606, točka 80). Drugače povedano, da bi bilo prenehanje kršitve mogoče priznati kot olajševalno okoliščino, mora obstajati vzročna zveza med posredovanji Komisije in prenehanjem zadevne kršitve.
- 214 V obravnavani zadevi pa je treba ugotoviti, najprej, da podjetje TP s kršitvenim ravnanjem ni prenehalo takoj po prvem posredovanju Komisije, in sicer po pregledih njegovih prostorov v Varšavi, ki jih je opravila Komisija ob pomoči poljskega urada za varstvo konkurence od 23. do 26. septembra 2008. Čeprav je namreč podjetje TP začelo postopoma spoštovati regulativne obveznosti od konca leta 2008, iz točk 574 in 577 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, pri čemer tožeča stranka tega ne izpodbija, da so se AO soočali s težavami pri dostopu do veleprodajnih proizvodov širokega dostop BSA in LLU, ki so bile posledica očitane ravnanja podjetja TP, tudi še po podpisu sporazuma z UKE 22. oktobra 2009.
- 215 Dalje, kot izhaja iz točk 78 in od 567 do 571 obrazložitve izpodbijanega sklepa ter iz točke 197 zgoraj, ne da bi tožeča stranka to izpodbijala, je bil glavni razlog za podpis sporazuma z UKE preprečiti funkcionalno ločitev, ki jo je nameraval odrediti UKE, ker podjetje TP vztrajno ni izpolnjevalo regulativnih obveznosti podjetja v zvezi z dostopom do svojega omrežja. Upoštevajoč ta element ni mogoče šteti, da je vzročna zveza, ki bi morala v skladu s sodno prakso obstajati med pregledi Komisije in prenehanjem podjetja TP s kršitvijo, dokazana.
- 216 Nazadnje, čeprav so AO, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 214, po podpisu sporazuma z UKE še naprej imeli težave v zvezi z dostopom do veleprodajnih proizvodov širokega dostopa BSA in LLU, je Komisija priznala pomembnost tega sporazuma in to, da je pomenil preobrat v ravnanju podjetja TP, tako da je datum njegovega podpisa določila za datum konca kršitve. Tako je imela sklenitev tega sporazuma velik vpliv na izračun globe, saj je bila tako določena stopnja množitelja, ki se uporabi glede na trajanje kršitve.
- 217 V teh okoliščinah dejstva, da glede podjetja TP ni bila priznana olajševalna okoliščina iz točke 29, prva alineja, Smernic iz leta 2006, ni mogoče šteti niti za kršitev te določbe niti za kršitev načela sorazmernosti.

– Zaveze, ki jih je predlagalo podjetje TP

- 218 Tožeča stranka opozarja, da je podjetje TP predlagalo zaveze in da je Komisija ta predlog zavrnila. Trdi, da bi bilo treba ta predlog, čeprav je bil zavrnen, šteti za dejansko sodelovanje v smislu točke 29 Smernic iz leta 2006. To, da je Komisija zavrnila upoštevanje tega predloga zavez pri izračunu globe, naj bi bilo poleg tega v nasprotju z načelom sorazmernosti.
- 219 V skladu s točko 29, četrta alineja, Smernic iz leta 2006 se osnovni znesek globe lahko zmanjša, kadar Komisija ugotovi, da obstajajo olajševalne okoliščine, kot je ta, da zadevno podjetje dejansko sodeluje s Komisijo, in sicer v obsegu, ki presega področje uporabe obvestila o prizanesljivosti in obveznosti podjetja glede sodelovanja.
- 220 Glede tega v skladu z ustaljeno sodno prakso zmanjšanje globe zaradi sodelovanja med upravnim postopkom temelji na preudarku, da tako sodelovanje Komisiji olajša nalogo ugotavljanja kršitve (glej sodbo z dne 19. maja 2010, Boliden in drugi/Komisija, T-19/05, ZOdl., EU:T:2010:203, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 221 Ob upoštevanju sodne prakse, ki je bila navedena zgoraj v točki 114, pa je treba opozoriti, da Komisija ohrani neko diskrecijsko pravico, da na splošno oceni obseg morebitnega zmanjšanja glob zaradi olajševalnih okoliščin (sodba z dne 16. junija 2011, FMC Foret/Komisija, T-191/06, ZOdl., EU:T:2011:277, točka 333). To pravico ji je treba priznati zlasti, kadar je treba presoditi koristnost sodelovanja zadevnega podjetja za postopek in raven, do katere to sodelovanje olajša njeno nalogo ugotavljanja kršitve.
- 222 V obravnavani zadevi tožeča stranka trdi, da je pred sprejetjem obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah podjetje TP Komisijo povabilo k razpravi o predlogu zavez, na podlagi katerega je Komisiji zlasti predlagalo, da bo sporazum z UKE pravno zavezujoč, da bo veleprodajne storitve širokopasovnega dostopa BSA in LLU izvajalo v okviru ločene in temu namenjene poslovne dejavnosti, da bo sprejelo kodeks dobrega ravnanja in da bo uvedlo sistem za nadzor nad izpolnjevanjem svojih obveznosti, za katerega bo odgovoren neodvisen pooblaščenec.
- 223 Vendar na eni strani Splošno sodišče meni, da zaveze, ki jih je predlagalo podjetje TP, Komisiji niso mogle olajšati naloge ugotavljanja kršitve. Te zaveze so namreč pomenile obljubo za izboljšanje ravnanja podjetja TP in so se tako nanašale bolj na prenehanje kršitve, glede obstoja katere ni bilo več nobenega dvoma.
- 224 Na drugi strani po mnenju Splošnega sodišča ne bi bila razumna takšna razlaga točke 29, četrta alineja, Smernic iz leta 2006, da bi zgolj to, da podjetje predlaga zaveze med upravnim postopkom, zadoščalo za izkaz sodelovanja s Komisijo v obsegu, ki presega obveznosti glede sodelovanja, in zato temu podjetju zagotovilo zmanjšanje globe. Če bi bilo tako, bi zadoščalo, da katero koli podjetje, ki bi bilo v položaju, v kakršnem je tožeča stranka, z namenom, da bi mu bila globa zmanjšana, zgolj poda predlog zavez, ne glede na njihovo kakovost ali možnost za olajšanje Komisijine naloge ugotavljanja kršitve. Takšna razlaga pa bi bila v nasprotju z *ratio legis* točke 29 Smernic iz leta 2006, ki je podjetja spodbuditi k tesnemu in močnemu sodelovanju s Komisijo.
- 225 Glede na navedeno dejstva, da glede podjetja TP ni bila priznana olajševalna okoliščina iz točke 29, četrta alineja, Smernic iz leta 2006, ni mogoče šteti niti za kršitev te določbe niti za kršitev načela sorazmernosti.

3. Predlogi za spremembo

- 226 Najprej je treba navesti, da ker v zvezi z izpodbijanim sklepom ni bila ugotovljena nobena nezakonitost ali nepravilnost, predlogom za spremembo ni mogoče ugoditi v delu, v katerem se nanašajo na to, naj Splošno sodišče določi posledice navedenih nezakonitosti ali nepravilnosti za višino globe.
- 227 V nadaljevanju je treba glede na celoto elementov v spisu, zlasti tistih, ki jih izpostavlja tožeča stranka, preizkusiti, ali mora Splošno sodišče na podlagi neomejene pristojnosti globo, ki jo je določila Komisija, nadomestiti z lastno, ker ta ne bi bila primerna.
- 228 Iz tega preizkusa izhaja, da je bil v nasprotju s trditvami tožeče stranke način, na katerega je Komisija v izpodbijanem sklepu upoštevala spremenljivost trajanja in intenzivnosti njenega ravnanja, ustrezen okoliščinam primera, skladen z zahtevami pravičnosti in nikakor ne nesorazmeren ali napačen.
- 229 Poleg tega je treba v skladu s sodno prakso, ki je navedena zgoraj v točki 67, navesti, da ni elementov, za katere Komisija ob sprejetju izpodbijanega sklepa ne bi vedela in s katerimi bi se naknadno seznanilo sodišče Unije, ki bi upravičevali spremembo globe.
- 230 V teh okoliščinah je treba zavrniti predloge tožeče stranke za spremembo in posledično tudi tožbo v celoti.

Stroški

- 231 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.
- 232 Ker Komisija ni predlagala, naj se PIIT naložijo stroški, povezani z njeno intervencijo, PIIT nosi zgolj svoje stroške.
- 233 ECTA v skladu s členom 138(3) Poslovnika nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družba Orange Polska S.A. nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.**
- 3. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji in European Competitive Telecommunications Association nosita svoje stroške.**

D. Gracias

M. Kančeva

C. Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 17. decembra 2015.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
1. Tehnološki, regulativni in dejanski okvir izpodbijanega sklepa	2
2. Upravni postopek	4
3. Izpodbijani sklep	5
Postopek in predlogi strank	6
Pravo	8
1. Obseg spora	8
2. Predlogi za razglasitev ničnosti	9
Predlogi za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa v celoti	9
Predlogi za razglasitev delne ničnosti izpodbijanega sklepa	11
Prvi tožbeni razlog	11
Drugi tožbeni razlog	11
Tretji tožbeni razlog	14
– Prvi del: neupoštevanje dejstva, da sta se trajanje različnih elementov kršitve in njena jakost v času spreminjala	15
– Drugi del: obstoj napak v ugotovitvah Komisije v zvezi z vplivom kršitve na zadevne trge ...	23
Četrty tožbeni razlog	27
– Naložbe, ki jih je izvedlo podjetje TP po sporazumu z UKE	27
– Prostovoljno prenehanje s kršitvijo	30
– Zaveze, ki jih je predlagalo podjetje TP	32
3. Predlogi za spremembo	33
Stroški	33